

WILEŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 9.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str.
Poz.: 862	302
863	302
864	302
865	304
866	304
867	306
868	306
869	307
1)	307
2)	313
870—881	313
882	315
883	315
884	315
885	315
Poz.: 886—889	316
890	316
891—895	317
896	317
897	317
898	318
Poz.: 899—936	318
937	321
Poz.: 938	321
A)	321
B)	322
C)	323
D)	323
E)	323
F)	324
G)	324
H)	324

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

	Str.
Ogłoszenie Kasy Chorych m. Wilna o odroczeniu wyborów do Rady Kasy Chorych	325
Komunikat o zagubieniu pieczęci i odznak sołtysovskich	325
Ogłoszenie Magistratu m. Wilna o taksach w szpitalach miejskich	325
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach	325

DZIAŁ URZĘDOWY

862.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 6 września 1929 r.

w przedmiocie postępowania z wędlinami i słoniną wprowadzonymi do obrotu na obszarze m. Wilna.

Na zasadzie postanowień art. 2 p 9 i 19 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 63 poz. 371) oraz art. 11 p. 7 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie (Dz. Pr. Nr. 67 poz. 402) zarządzam co następuje:

§ 1. Transporty wszelkiego rodzaju wędlin i słoniny niezależnie od ich wagi, wprowadzone w jakikolwiek sposób do obrotu na obszarze m. Wilna, winny być wraz z podaniem nazw wędlin niezwłocznie przez osoby zainteresowane dostarczone do miejskiej stacji kontroli mięsa, znajdującej się przy ulicy Ponarskiej Nr. 1, celem zbadania.

§ 2. Winni przekroczenia postanowień § 1 będą karani w drodze administracyjnej karą grzywny do 1000 (tysiąca) złotych, lub aresztem do trzech miesięcy, względnie grzywną i aresztem łącznie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda

(—) *Wł. Raczkiewicz.*

863.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 6 września 1929 r.

w przedmiocie kontroli i badania mięsa wprowadzanego do obrotu na obszarze m. Wilna.

Na zasadzie art. 1 p. b, 15 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. Ust. R. P. Nr. 38 poz. 361) w związku z art. 30 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o obwodach urzędowego badania i postępowania w związku z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 31 z r. 1929) zarządzam co następuje:

§ 1. Wszelkie transporty mięsa surowego ze zwierząt rzeźnych jako to: bydła rogatego i cieląt, owiec, kóz, świń i zwierząt jednokopytowych, niezależnie od ich wagi, wprowadzone w jakikolwiek sposób do obrotu na obszarze m. Wilna, winny być niezwłocznie dostarczone do miejskiej Stacji Kontroli Mięsa w Wilnie przy ulicy Ponarskiej 1, celem urzędowego sprawdzenia lub zbadania.

§ 2. Winni przekroczenia przepisów zawartych w § 1, będą karani w drodze administracyjnej karą grzywną do pięciuset (500) złotych lub aresztem do jednego miesiąca.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda

(—) *Wł. Raczkiewicz.*

864.

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 8 września 1929 r.

o zapobieganiu pożarom.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) zarządzam, co następuje:

I. Zapobieganie pożarom.

§ 1.

Zabrania się:

a) przenoszenia ognia odkrytego w obrębie budynków mieszkalnych i gospodarskich oraz wyrzucania gorącego popiołu na miejsca otwarte, niezabezpieczone odpowiednio;

b) palenia tytoniu w stodołach, gumnach, stajniach, oborach, chlewach, na strychach i poddaszach oraz warsztatach, obrabiających drzewo, składach materiałów łatwopalnych, garażach i t. p.;

c) używania w pomieszczeniach, w punkcie b) wymienionych światła o płomieniu odkrytym za wyjątkiem specjalnych, osłoniętych ze wszystkich stron latarni gospodarskich, uniemożliwiających styczność płomienia z materiałami palnymi;

d) młócenia lokomobilą parową, niezaopatrzoną w iskrochron lub odpowiedni ochraniacz, w obrębie budynków, krytych materiałami łatwopalnymi;

e) strzelania w obrębie budynków z ładunków zawierających palne przybytki;

f) pozostawiania dzieci w budynkach przy rozpalonych ogniskach bez dozoru osób odpowiedzialnych, względnie w okolicznościach, umożliwiających dzieciom wzniesienia ognia, zabawę zapalkami, zapalniczkami i t. p.;

g) używania nafty, benzyny i innych łatwopalnych płynów do rozpalania ognia w paleniskach pieców i kuchni;

h) gromadzenia w miejscach wykonywania robót stolarskich, kołodziejskich i t. p. wiórów i trocin ponad produkcję dzienną.

§ 2.

Palenie ognisk, spalanie śmieci, odpadków oraz wypalanie beczek w obrębie zabudowań lub w sąsiedztwie stogów i stert jest bezwzględnie wzbronione. Powyższe czynności dozwolone są nie bliżej niż w odległości 100 metrów od budynków lub stert, zaś wypalanie sitowia, łąk i t. p. tylko po uprzednim zawiadomieniu władzy gminnej lub posterunku policji, albo najbliższej straży pożarnej i winno się odbywać zawsze w warunkach, uniemożliwiających przeniesienia się ognia na zabudowania lub lasy.

O ile chodzi o rozgrzewanie dziegiu, smoły, asfaltu, to czynności te mogą być uskutecznione w odległości conajmniej 6 metrów od zabudowań i łatwopalnych przedmiotów. Podczas tych czynności kocioł winien być nakryty pokrywą, a obok winna być przygotowana dostateczna ilość piasku dla zasypania w razie potrzeby płomienia.

§ 3.

Rozpalanie ognisk w lasach w odległości 100 metrów od lasów w czasie od 1 kwietnia do 1 li-

stopada jest wzbronione. Wyjątek stanowią ogniska, konieczne do ugotowania strawy dla osób, pracujących w lasach. Ogniska te można rozpalać przy zachowaniu następujących ostrożności:

- a) przed rozpaleniem ogniska winna być zgrabiona ściółka w promieniu 1 metra od ogniska;
- b) ogniska należy nieustannie pilnować;
- c) przed opuszczeniem ogniska należy je zagaszić i zasypać ziemią.

Palenie kory, gałęzi i odpadków, pozostałych po wyrębie i obróbce drzewa, dozwolone jest tylko pod nadzorem administracji leśnej z zachowaniem warunków, przewidzianych w § 2 dla wypalania łąk.

Palenie tytoniu w lasach przez osoby niezatrudnione w nim jest w czasie od 1 kwietnia do 1 listopada wzbronione.

§ 4.

Palenie ogni sztucznych, puszczanie rakiet, fajerków w pobliżu osiedli wiejskich dozwolone jest za uprzednim zezwoleniem zarządu gminy i w każdym razie nie bliżej niż w odległości 200 metrów od najbliższych budynków, stert, lasów, zagajników i t. p.

W miastach i osadach powyższe czynności mogą być uskuteczniane za zezwoleniem zarządu gminy w warunkach uzależnionych od okoliczności miejscowych.

II. Obowiązki ludności ze względu na niebezpieczeństwo pożaru.

§ 5.

Każda osoba w razie zauważenia pożaru obowiązana jest natychmiast zaalarmować o tem mieszkańców odnośnego osiedla względnie zawiadomić o tem najbliższą władzę gminną (burmistrza, wójta, sołtysa), posterunek policji państwowej lub straży ogniową.

§ 6.

Każdy właściciel nieruchomości, na której chociażby jeden budynek pokryty jest materiałem łatwopalnym, obowiązany jest posiadać stale po jednym wiadrze, siekierze, łopacie i tłumnicy, przeznaczonych wyłącznie do celów przeciwpożarowych, a znajdujących się stale w miejscach łatwo dostępnych.

Niezależnie od rodzaju pokrycia dachów właściciele każdych 10 sąsiadujących z sobą budynków mieszkalnych, oznaczonych w poszczególnych osiedlach przez władzę gminną, obowiązani są utrzymywać stale w miejscach dostępnych cztery bosaki, cztery wiadra, jeden topór i jedną trąbkę (bekadło), przeznaczone wyłącznie dla celów przeciwpożarowych.

W miejscowościach, w których istnieje należycie zorganizowana straż ogniowa, może wojewódzka władza administracji ogólnej na wniosek właściwego zarządu gminnego zwolnić mieszkańców od obowiązku, przewidzianego w ustępie poprzednim.

§ 7.

W warsztatach, w których się obrabia łatwopalne materiały (stolarskich, kołodziejskich, stelmachowskich, tokarskich, powroźniczych, przędzalnianych, tkackich i t. p.) winny się znajdować stale kadzie z wodą oraz 2 wiadra ewentualnie gaśnice.

§ 8.

Sprawę czasowego użycia wód publicznych i prywatnych w wypadku pożaru reguluje art. 130 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 62, poz. 574).

§ 9.

W razie wszczęcia alarmu każdy mieszkaniec osiedla, posiadający konie, obowiązany jest na wezwanie właściwych władz lub organów dostarczyć konie z uprzężą i obsługą, a w razie potrzeby i z wozem na miejsce wskazane. Konie mogą być użyte do przewiezienia strażaków, sikawek, beczek i innych narzędzi pożarnych oraz do wożenia wody na miejsce pożaru.

Obowiązkowi powyższemu nie podlegają konie, których właściciele z mocy innych przepisów zwolnieni są od świadczeń.

Pozatem każdy mieszkaniec na żądanie właściwych władz lub organów obowiązany jest:

- a) dostarczyć wszelki sprzęt ratunkowy, stanowiący jego własność, a więc: beczki, wiadra, drabiny, bosaki, łopaty, siekiery, tłumnice i t. p.;
- b) zezwolić na przejście lub przejazd przez jego terytorjum strażakom, spieszącym do pożaru;
- c) przyjąć na przechowanie mienie pogorzonych, części ubrania i ekwipunku strażackiego, złożone u niego przez władze gminne, policję lub straż pożarną.

§ 10.

Wszyscy mieszkańcy, a w pierwszej linii bezpośredni sąsiedzi objętej pożarem nieruchomości obowiązani są na wezwanie właściwych władz lub organów wziąć udział osobiście pod kierownictwem osób, uprawnionych do prowadzenia akcji ratunkowej w gaszeniu pożaru przez:

- a) dostarczanie i podawanie wody w naczyniach;
- b) pracę przy sikawkach i innych narzędziach strażackich;
- c) usuwanie przedmiotów zagrożonych przez ogień.

Przed ugaszeniem pożaru, nikt przy nim zatrudniony nie może się oddalać bez zezwolenia kierownika akcji ochronnej.

Od wyszczególnionych w niniejszym paragrafie obowiązków zwolnione są osoby chore, dotknięte ułomnością fizyczną, kobiety, starcy i dzieci do lat 16 oraz pełniący w danej chwili obowiązki służbowo urzędnicy państwowi i komunalni oraz osoby duchowne.

§ 11.

W wypadku pożaru lasu wszyscy okoliczni mieszkańcy wolni od pracy mają stawić się na wezwanie właściwych władz lub organów na miejsce pożaru.

Wezwani do gaszenia pożaru lasu winni stawić się z siekierami, łopatami, motykami i innymi narzędziami, potrzebnymi do gaszenia pożaru.

Jeżeli pożar lasu trwa dłużej niż połowę doby, powiatowe władze administracji ogólnej mają prawo wyznaczyć zmiany grup ratowniczych z pośród mieszkańców gmin okolicznych, położonych w promieniu do 15 kilometrów.

III. Organizacja akcji ratowniczej.

§ 12.

Stróże nocni winni być zaopatrzeni w trąbki (bekadła) i zwracać bacznie uwagę na powstające pożary, alarmując o tem niezwłocznie.

W każdej wsi przed domem sołtysa, względnie urzędem gminnym, a w miastach w miejscu przez Magistrat wyznaczonym winien się znajdować dzwon lub inny przyrząd alarmowy. Przepis ten nie obowiązuje, o ile w danej miejscowości znajduje się straż pożarna, posiadająca przyrządy alarmowe.

Przyrządy alarmowe można używać jedynie w wypadku pożaru lub na skutek alarmu, zarządzonego przez właściwe władze lub organa względnie przez naczelnika lub instruktora straży pożarnej.

Osoby, instytucje, posiadające syreny fabryczne, telefony, dzwony i t. p. obowiązane są na żądanie osób powołanych umożliwić dokonanie alarmu za pomocą tych przyrządów.

§ 13.

Właściwymi władzami i organami, powołanymi do wydawania zarządzeń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu są władze gminne (burmistrz, wójt, sołtys), a w razie ich nieobecności — komendant miejscowego oddziału policji państwowej.

Kierownictwo akcją ratowniczą należy do wymienionych w ustępie poprzednim władz i organów do czasu przybycia na miejsce pożaru straży pożarnej.

Wszystkie osoby, biorące udział w akcji obronnej, pogorzelnicy i mieszkańcy domów zagrożonych winni się bezwarunkowo podporządkować zarządzeniom kierownika, zmierzającym do opanowania i niedopuszczenia ognia do innych zabudowań.

§ 14.

Władze gminne (burmistrz, wójt, sołtys) dokonywują przynajmniej raz na rok, a zwłaszcza w porze letniej, wraz z przedstawicielem miejscowej straży pożarnej przeglądu wszystkich narzędzi i urządzeń, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz sprawdzają jaknajczęściej, czy ludność przestrzega zawartych w niem przepisów.

Każdy mieszkaniec osiedla obowiązany jest wskazanym wyżej osobom umożliwić przeprowadzenie kontroli przeciwpożarowej w obrębie swej posiadłości.

IV. Przepisy końcowe.

§ 15.

Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karze do 500 złotych lub karze aresztu do dni 14, albo obu tym karom łącznie.

Odpowiedzialność za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia przez niepełnoletnich lub bezwłasnowolnych ciąży na rodzicach lub osobach sprawujących opiekę w wypadkach stwierdzenia braku dozoru z ich strony.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda

(—) *Wł. Raczkiewicz.*

865.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 8 września 1929 r.

do wszystkich Pp. Starostów Województwa Wileńskiego i Pana Prezydenta m. Wilna w sprawie rozporządzenia o zapobieganiu pożarom.

L. II-4340.

Przesyłam do wiadomości i ścisłego bezwzględnego stosowania rozporządzenie porządkowe o zapobieganiu pożarom.

Podane rozporządzenie nie wyczerpuje wszystkich nakazów lub zakazów, jakie przy regulowaniu zagadnienia zwalczania pożarów mogą się okazać celowymi, a to ze względu na postanowienia art. 408 pkt. 15 i 415 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 23 p. 202), które kwestję warunków należytego utrzymywania budynków ze względu na bezpieczeństwo od ognia oraz warunków czyszczenia kominów zastrzega t. zw. przepisom miejscowym, do których wydania powołany jest Minister Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych na wniosek ciał samorządowych, przedłożony w toku instancji. Z uwagi na wyżej wymienione postanowienia prawa budowlanego, jako też ze względu na doniosłość sprawy na zasadzie art. 415 prawa budowlanego, poz. 202 z r. 1929 wzywam organa powołane w art. 415 i 416 cyt. prawa (Sejmiki Powiatowe względnie Radę Miejską m. Wilna), aby w terminie do dnia 31 grudnia 1929 r. uchwałyły przepisy miejscowe, zawarte w art. 408 i następnym wzmiankowanego prawa budowlanego, a w szczególności przepisy co do należytego utrzymywania budynków ze względu na bezpieczeństwo od ognia oraz warunków czyszczenia kominów; przepisy te winny być mi (przez Dyрекcję Rob. Publ.) przedłożone w terminie do dnia 31 grudnia 1929 r.

Wojewoda

(—) *Wł. Raczkiewicz.*

866.

OKÓLNIK Nr. 19

Wojewody Wileńskiego

z dnia 23 sierpnia 1929 r.

do wszystkich Panów Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Pana Prezydenta m. Wilna o tworzeniu obwodów oraz wprowadzeniu urzędowego badania mięsa.

L. VIII.—3849/W.

Z dniem 1 stycznia 1929 roku weszło w życie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III, 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 361).

W myśl tego rozporządzenia oraz wydanych w tej mierze rozporządzeń wykonawczych Ministerstwa Rolnictwa z dnia 31.XII, 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 31 z 1929 r.) w przedmiocie tworzenia obwodów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, jak również wyznaczenia dla każdego obwodu organów do wykonywania tego badania, jako też rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 roku wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 305) i wyjaśnienia Ministerstwa Rolnictwa z dn. 6.IV. 1929 r. Nr. 609.W.III. i z dn. 26.IV. 1929 r. Nr. 704.W.III, zarządzam wprowadzić w życie wyżej wymienione rozporządzenia i polecam odnośnym władzom samorządowym zająć się niezwłocznie utworzeniem obwodów na terenie powiatów oraz wyznaczeniem dla każdego obwodu organów do wykonywania urzędowego badania mięsa.

Tworzenie obwodów należy całkowicie do zakresu władz samorządowych jak również kosztów związane z przeprowadzeniem pomienionych badań

zgodnie z art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III. 1928 r. nadal nie mogą obciążać Skarbu Państwa, a winny być pokrywane przez odnośne gminy względnie powiatowe związki komunalne.

Władze samorządowe winny w sposób przyjęty w danej miejscowości podać do publicznej wiadomości spis utworzonych obwodów badania, jak również nazwiska i miejsca zamieszkania wyznaczonych organów urzędowego badania (lekarzy weterynaryjnych, oglądaczy i ich zastępców) oraz wszelkie zachodzące zmiany. Ponadto ogłosić należy główne zasady rozporządzenia z dn. 22.III.28. o obowiązku zgłaszania zwierząt do urzędowego badania i wypadkach, których zgłaszanie nie jest wymagane.

Władze samorządowe winny bezzwłocznie ustalić taryfę opłat kosztów, jakie mają być pobierane od posiadaczy zwierząt, poddawanych urzędowemu badaniu i przedstawić takowe do zatwierdzenia właściwym władzom nadzorczym, przyczem gminy, w których znajdują się rzeźnie publiczne winny ostalić opłaty na pokrycie kosztów urzędowego badania oddzielnie od taryf za użytkowanie rzeźni (§ 19, 20, 21, 22 Dz. U. R. P. Nr. 3 poz. 31 1929 roku), wykazując wpływy i wydatki związane z przeprowadzeniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w preliminarzach i budżetach rocznych.

Jednocześnie zaznaczam, że władze samorządowe tworząc obwody winny każdemu obwodowi nadać nazwę odnośnego powiatu, oraz nazwę tej miejscowości gdzie znajduje się rzeźnia lub numer porządkowy, przyczem obwody z rzeźnią publiczną względnie wywozową otrzymają oprócz nazwy miejscowości, w której się znajdują, dodatkową nazwą „rzeźnia publiczna” albo „rzeźnia wywozowa”.

Jeżeli w gminie jest kilka rzeźni publicznych lub wywozowych, każdy obwód otrzymuje ponadto numer porządkowy względnie dodatkową nazwę.

Pod nazwą „rzeźnia publiczna” należy rozumieć wszystkie rzeźnie, znajdujące się w miastach, miasteczkach, osadach oraz wsiach, gdzie obowiązuje ubój w rzeźni wszelkiego rodzaju zwierząt z danej miejscowości.

W tem rozumieniu do publicznych winny być zaliczane nie tylko rzeźnie, pobudowane własnym kosztem przez gminy wiejskie i miejskie i przez te gminy, eksploatowane, lecz również rzeźnie oddane przez gminy w dzierżawę osobom prywatnym lub na zlecenie czy też za zgodą gminy pobudowane przez przedsiębiorców prywatnych. Mięso pochodzące ze zwierząt zabitych w rzeźniach publicznych, po urzędowym zbadaniu, może być wywożone do bliższych i dalej położonych miejscowości.

Każda rzeźnia publiczna może wywozić (eksportować) mięso za granicę.

O ile w tej rzeźni urzędowe badania zwierząt rzeźnych i mięsa wykonywane jest wyłącznie przez lekarza weterynaryjnego, upoważnionego przytem przez władze państwowe do wystawienia świadectwa na wywóz mięsa za granicę.

Rzeźniom wywozowym specjalne uprawnienia nie przysługują.

Nazwa ta została wprowadzona w celu odróżnienia powstających w ostatnich czasach rzeźni eksportowych (wywozowych), zakładanych i eksploatowanych przez organizacje spółdzielcze rolnicze lub przemysłowe, od rzeźni, należących do gmin miejskich i wiejskich i przez te gminy eksploatowanych.

WZÓR.

Wykaz obwodów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz organów wyznaczonych do tego badania.

Nr. kolejny obwodów	Powiat	Ustalona nazwa obwodów	Wyszczególnienie miejscowości, wchodzących w obręb obwodu	LEKARZE WETERYNARYJNI					ORGANIZA URZĘDOWEGO BADANIA			
				Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania lekarza weteryn., wyznaczonego do badania w pełnym zakresie	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania lekarza weteryn., wyznaczonego do badania, nie wchodzącego w zakres oglądacza	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zastępcy lekarza weteryn., wymienionego w rubr. 7	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zastępcy oglądacza, wymien. w rubr. 9	Imię, nazwisko i miejsce zamieszkania zastępcy oglądacza, lub zastępcy w ogranicz. zakresie lekarza weteryn. wymien. w rubr. 5	6	7	8	9
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10			

O wykonaniu niniejszego zarządzenia powiatowe związki komunalne winny powiadomić Urząd Wojewódzki do dnia 25 września r. b. przedkładając jednocześnie wykaz obwodów badania ustalonych na terenie powiatu, rzeźni, oraz nazwisk i miejsc zamieszkania wyznaczonych organów badania, a także ich zastępców według załączonego wzoru, przyczem wykazy te winny być sporządzone w sposób następujący:

a) rubryka 1 wykazu uwidaczniać ma w ogólnym podsumowaniu liczbę obwodów w Województwie, należy zatem kolejno oznaczać cyfrę porządkową obwodów;

b) w rubryce 3 należy podać pełną nazwę każdego obwodu;

c) lekarza weterynaryjnego wyznaczonego na zastępcę w pełnym zakresie dla obwodu, w którym badanie wykonywa oglądacz, należy zamieścić w rubryce 6;

d) oglądaczy, wyznaczonych jako zastępców, we wszystkich wypadkach zamieszcza się w rubryce 10-ej.

e) w razie wyznaczenia oglądacza zastępcą dla obwodu, w którym badania w pełnym zakresie wykonywa lekarz (rubr. 5) należy w rubryce 7 podać lekarza wyznaczonego do badań, nie wchodzących w zakres oglądacza;

f) wogóle należy mieć na uwadze, że lekarzy weterynaryjnych zamieszcza się tylko w rubr. 5, 6, 7 i 8, a oglądaczy tylko w rubr. 9 i 10.

Wojewoda

(—) *Wł. Raczkiewicz*

867.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 31 sierpnia 1929 r.

do Panów Naczelników Wydziałów Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego, Panów Starostów Województwa Wileńskiego i Pana Prezydenta m. Wilna w sprawie kompetencji przy załatwianiu spraw o zwrot kosztów leczenia szpitalnego L. 2942/IX.

Wydział Powiatowy Seimiku Wileńsko-Trockiego w piśmie z dnia 25 maja r. b. L. 5649/V zwrócił się do Ministerstwa Pr. i Op. Sp. z prośbą o udzielenie z tytułu opieki społecznej gminie Trockiej subwencji w wysokości 4.620 zł. 50 gr. na opłacenie kosztów utrzymania umysłowo chorego Izydora Kozłowskiego w szpitalu w Tworkach.

Urząd Wojewódzki sprawę powyższą przedstawił do decyzji Ministerstwa Pr. i Op. Społecznej z wnioskiem odmownym, wychodząc z założenia, iż sprawy związane z pobytem umysłowo chorych w szpitalach nie wchodzi w zakres opieki społecznej.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w piśmie z dnia 4 lipca r. b. Nr. 3001/O.III zakomunikowało Urzędowi Wojewódzkiemu, iż akceptuje całkowicie stanowisko Urzędu Wojewódzkiego, odmawia pokrycia kosztów utrzymania umysłowo chorego Kozłowskiego w szpitalu dla psychicznie chorych w Tworkach i poleca pouczyć Wydział Powiatowy Wileńsko-Trocki, iż sprawy leczenia i utrzymania zakładowego umysłowo chorych nie należą do kompetencji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i, że z tego powodu Ministerstwo nie posiada na ten cel żadnych kredytów w swoim budżecie.

Ministerstwo przesłało akta sprawy Kozłowskiego do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departament V Służby Zdrowia) według kompetencji.

Ministerstwo wyjaśniło przytem, że wogóle leczenie i utrzymanie w zakładach chorych umysłowo w/g ustawodawstwa polskiego nie zalicza się do opieki społecznej, jedynie tylko opieka nad „upośledzonymi umysłowo“ w myśl p. c. art. 2 Ustawy z dnia 16.VIII. 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 726) zaliczona została do opieki społecznej. Ministerstwo zaznacza, iż w żadnym wypadku „psychicznie chory“ i to w dodatku taki, do którego Sąd zastosował art. 39 K. K. jak to miało miejsce z Kozłowskim, nie może być uznany za „upośledzonego umysłowo“ w rozumieniu Ustawy o opiece społecznej.

Podając powyższe do wiadomości podkreślam, iż nietylko leczenie umysłowo chorych, lecz wogóle leczenie chorych należy do kompetencji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — Departament Służby Zdrowia, a nie do kompetencji Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) w dniu 21 stycznia 1925 r. w piśmie okólnem Nr. Z. U. 207/25 podało do wiadomości Wojewody, że Ustawa z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej nie dotyczy kosztów leczenia szpitalnego.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wcześniej, bo w piśmie okólnem z dnia 16 grudnia 1924 r. Nr. 2381/IX wyjaśniło, że sprawy leczenia w zakładach szpitalnych, oraz sprawy kosztów z tem związanych należą do kompetencji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Proszę Panów Naczelników Wydziałów, Panów Starostów, Przewodniczących W-łów Powiatowych i Pana Prezydenta m. Wilna aby sprawy leczenia w zakładach szpitalnych oraz sprawy kosztów z tem związanych, były skierowywane, o ile zajdzie tego potrzeba do Wydziału Zdrowia Wileńskiego Urzędu Wojewódzkiego, względnie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda

w/z (—) *Kirtiklis*

Wicewojewoda.

868.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 2 września 1929 roku.

Do wszystkich P.P. Starostów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych województwa wileńskiego i Pana Prezydenta miasta Wilna o wydaniu przepisów o opiece społecznej. L. 3721/IX.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wydało zbiór obowiązujących przepisów o opiece społecznej.

Zbiór ten pod tytułem „Opieka Społeczna“ obejmuje ustawę z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej tudzież wydane na tej podstawie szczegółowe ustawy i rozporządzenia oraz inne ustawy i rozporządzenia, o ile dotyczą opieki społecznej.

Celem Zbioru jest z jednej strony przedstawienie całokształtu polskiej akcji ustawodawczej w zakresie opieki społecznej od chwili odzyskania niepodległości aż do końca lipca 1929 r., a z drugiej strony — ułożenie podręcznika odpowiedniego do praktycznego użytku.

Jako taki, Zbiór ten służyć może do właściwego użytku zarówno osobom, zajmującym się teoretycznie lub praktycznie zagadnieniami, względnie sprawami opieki społecznej, jak i urzędowi, załatwiającym sprawę opieki społecznej.

Dla łatwiejszego korzystania ze Zbioru ułożono go działami, zaopatrzone w alfabetyczny skorowidz rzeczowy i w spis rzeczy.

W szczególności Zbiór zawiera następujące działy: I — ustawę z dnia 16 sierpnia 1923 roku o opiece społecznej tudzież ustawy i rozporządzenia na podstawie tej ustawy wydane, II — przepisy o nadzorze i kontroli nad działalnością instytucji opiekuńczych, III — przepisy o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej, IV — przepisy o fundacjach i o zatwierdzeniu darowizn i zapisów, V — przepisy o stowarzyszeniach, VI — przepisy o opiece nad macierzyństwem, dziećmi i młodzieżą, VII — przepisy o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa, VIII — przepisy o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi, IX — ustawę o darach z łaski, X — przepisy o opiece nad weteranami powstań narodowych, XI — przepisy o opiece nad byłymi skazańcami politycznymi, XII — przepisy o zaopatrzeniu osób cywilnych poszkodowanych w związku z działaniami Wojska Polskiego w dniach 12 — 15 maja 1926 r., XIII — przepisy o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, XIV — przepisy o wojskowych zasiłkach wojennych, XV — przepisy o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego i XVI — przepisy o opiece nad inwalidami wojennymi.

Zbiór obejmuje przeszło 730 stron druku. Cena egzemplarza broszurowanego wynosi 12 zł. Zamówienia należy nadsyłać do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej — Wydział Prezydjalny (Warszawa, Plac Dąbrowskiego 1).

Jednocześnie w związku z wprowadzeniem w życie instytucji opiekunów społecznych i komisji opieki społecznej został wydany osobno — w celu ułatwienia opiekunom społecznym wykonywania ich czynności. Zbiór przepisów o opiekunach społecznych i o komisjach opieki społecznej, obejmujący około 38 stron druku. Zbiór ten zawiera wyjaśniający wstęp, podstawowe rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r., rozporządzenie wykonawcze Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 kwietnia 1929 r. zawierające przepisy o wyborze opiekuna społecznego i sposobie wykonywania tych obowiązków, wreszcie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1929 r. o współdziałaniu policji z opiekunami społecznymi. Cena tego Zbioru wynosi 2 zł. Zamówienia należy nadsyłać do księgarni Ossolineum w Warszawie (N. Świat 69).

Urząd Wojewódzki prosi Panów podjąć stosowne czynności, aby wiadomość o wydaniu tych Zbiorów doszła do zainteresowanych osób, instytucji i urzędów.

Za Wojewodę

(—) A. Trocki

w/z Naczelnika Wydziału.

869.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 26 września 1929 r.

do P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Wileńskiego w sprawie regulaminu wyborczego do Rad Miejskich.

L. III-2547/SM.

W związku z zbliżającym się okresem nowych wyborów do Rad Miejskich przypominam odnośnie Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie regulaminu wyborczego, ogłoszone w Monitorze Polskim Nr. 38 poz. 74 z 1929 r. i Nr. 119 poz. 303 z 1927 r. i wobec wyczerpania wzmiankowanego N-ru 119 Monitora Polskiego podaje do użytku służbowego przedruk tych Rozporządzeń

Za Wojewodę

(—) J. Rakowski

Naczelnik Wydziału Samorządu

1) Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 25 maja 1927 r. Nr. 119, poz. 303.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 24 maja 1927 roku,

zawierające regulamin wyborczy do rad miejskich na obszarze b. Królestwa Kongresowego.

Na podstawie art. 9 dekretu o wyborach do rad miejskich na terenie b. Królestwa Kongresowego z dnia 13 grudnia 1918 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 20, poz. 58) zarządzam, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1.

Wybory do rad miejskich na obszarze b. Królestwa Kongresowego odbywają się na podstawie równego, powszechnego, tajnego i bezpośredniego systemu głosowania oraz stosunkowego rozdziału mandatów.

Prawo wybierania może być wykonane tylko osobiście.

§ 2.

Gmina miejska stanowi jeden okręg wyborczy.

Dla ułatwienia głosowania główna komisja wyborcza może podzielić miasto na obwody głosowania. W tym przypadku wyborca może wykonać prawo głosowania tylko w jednym obwodzie.

§ 3.

Za podstawę określenia liczby mieszkańców w przypadkach przewidzianych niniejszym regulaminem należy przyjąć liczbę ludności, ustaloną ostatnim powszechnym spisem ludności.

Zarządzenie wyborów.

§ 4.

Wybory do rady miejskiej zarządza w miastach niewydziałonych z powiatu — starosta, w miastach wydzielonych z powiatu — wojewoda, w m. st. Warszawie — Minister Spraw Wewnętrznych.

Komisje wyborcze.

§ 5.

Dla przeprowadzenia wyborów ustanawia się główną komisję wyborczą. W razie podziału miasta na obwody głosowania (§ 2) należy utworzyć obwodowe komisje wyborcze.

§ 6.

Główna komisja wyborcza składa się z sędziego okręgowego lub sędziego pokoju jako przewodniczącego oraz z sześciu członków.

Przewodniczącego głównej komisji wyborczej wyznacza z pośród sędziów właściwy prezes Sądu Okręgowego.

2-ch członków i 1 zastępcę powołuje przewodniczący głównej komisji wyborczej,

2-ch członków i 1 zastępcę powołuje władza zarządzająca wybory,

2-ch członków i 1 zastępcę powołuje magistrat. Członkiem komisji wyborczej może być tylko osoba, mająca w danym mieście bierne prawo wyborcze.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej wyznacza jednego z członków komisji na swego zastępcę.

§ 7.

Członkowie komisji wyborczych, względnie ich zastępcy pobierają z funduszków miejskich za dnie, w których są faktycznie czynni, dietyienne w wysokości:

6 zł. w miastach liczących do 6.000 mieszkańców,
10 zł. w miastach liczących do 25.000 mieszkańców,

15 zł. w pozostałych miastach.

§ 8.

Do powzięcia uchwał głównej komisji wyborczej potrzebna jest obecność oprócz przewodniczącego najmniej połowy członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów przyjęty zostaje wniosek, za którym głosował przewodniczący.

Zastępców członków komisji powołuje przewodniczący tylko w razie nieobecności lub ustąpienia członków komisji.

§ 9.

W razie podziału miasta na obwody głosowania główna komisja wyborcza powołuje obwodowe komisje wyborcze dla każdego obwodu. Komisje te składają się z 5-ciu członków.

2-ch członków komisji i 1 zastępcę powołuje główna komisja wyborcza,

2-ch członków komisji i 1 zastępcę powołuje magistrat,

1-go członka komisji i jego zastępcę powołuje władza zarządzająca wybory.

Na członków komisji mogą być powołane tylko osoby, mające w danym mieście bierne prawo wyborcze. Główna komisja wyborcza wyznacza z pośród członków obwodowej komisji wyborczej przewodniczącego i jego zastępcę.

Postanowienia §§ 7 i 8 niniejszego regulaminu mają zastosowanie również do obwodowych komisji wyborczych.

Listy wyborców.

§ 10.

Magistrat utrzymuje w stałej ewidencji spis osób, którym przysługuje czynne prawo wyborcze do rady

miejskiej. Spis ten po zarządzeniu wyborów winien być skontrolowany i uzupełniony.

Na podstawie tego spisu sporządza magistrat listę wyborców.

W liście należy spisać wszystkich wyborców w porządku alfabetycznym z wyszczególnieniem w osobnych rubrykach: numeru bieżącego, imienia i nazwiska, wieku, zawodu i adresu mieszkania. Ponadto lista wyborców powinna zawierać cztery dalsze rubryki, z tych trzy pierwsze dla zaznaczenia oddania głosu przy wyborach normalnych i ewentualnie przy wyborach ponownych oraz przy wyborach uzupełniających — czwarta zaś obszerniejsza na inne zapiski.

§ 11.

Najpóźniej 10-go dnia, a w miastach liczących do 6.000 mieszkańców najpóźniej 6-go dnia po dniu zarządzenia wyborów kierownik magistratu doręcza głównej komisji wyborczej listy wyborców w 2-ch egzemplarzach, sporządzone dla miasta a w razie podziału miasta na obwody głosowania — osobno dla każdego obwodu głosowania, zachowując trzeci egzemplarz dla siebie.

Listy wyborców po podpisaniu ich przez przewodniczącego i wszystkich członków główna komisja wyborcza przesyła obwodowym komisjom wyborczym.

§ 12.

Najpóźniej dnia 10-go, a w miastach liczących do 6.000 mieszkańców najpóźniej dnia 6-go po dniu zarządzenia wyborów, główna komisja wyborcza poda do wiadomości w sposób przyjęty w mieście dla publicznych ogłoszeń:

- a) skład wszystkich komisji wyborczych,
- b) lokale i godziny urzędowania komisji,
- c) termin wyłożenia list wyborców i wnoszenia reklamacyj (§ 13),

d) liczbę radnych, jaka ma być wybrana (art. 1 dekretu o wyborach do rad miejskich z dn. 13 grudnia 1918 r.),

- e) termin zgłaszania list kandydatów.

W ogłoszeniu należy zaznaczyć, iż po upływie przepisanych terminów, reklamacje nie będą przyjmowane, zaś do głosowania będą uprawnione tylko osoby wpisane na ustalonej ostatecznie liście wyborców (§ 14).

§ 13.

Listy wyborców mają być wyłożone do przejrzewania w lokalu głównej, a w razie podziału miasta na obwody głosowania — w lokalach obwodowych komisji wyborczych najpóźniej od dnia 12-go po dniu zarządzenia wyborów przez dni sześć, najmniej przez sześć godzin dziennie.

W miastach liczących do 6.000 mieszkańców listy wyborców mają być wyłożone najpóźniej od dnia 8-go po dniu zarządzenia wyborów przez dni 3, najmniej przez cztery godziny dziennie.

W tym czasie każdemu mieszkańcowi gminy wolno przeglądać listę wyborców i czynić odpisy.

W czasie wyłożenia list każdy mieszkaniec miasta ma prawo wnieść do głównej, a w razie podziału miasta na obwody — do obwodowej komisji wyborczej poparte odpowiednimi dowodami reklamacje z powodu pominięcia jego samego lub kogokolwiek innego w liście wyborców, oraz przeciwko wpisaniu osoby nieuprawnionej do głosowania. Reklamacje należy zgłaszać pisemnie lub ustnie do protokołu.

§ 14.

Reklamacje z powodu pominięcia komisja, do której wniesiono reklamacje, załatwia ile możliwości

bezwzględnie, a w każdym razie najpóźniej w ciągu 3-ch dni po dniu wniesienia reklamacji i o decyzji zawiadamia reklamującego.

W razie wniesienia reklamacji przeciwko wpisaniu właściwa komisja winna najpóźniej następnego dnia po wniesieniu reklamacji zawiadomić o tem osobę, której umieszczenie na liście wyborców zostało zakwestjonowane, z pouczeniem, iż przysługuje jej prawo wniesienia swej obrony do komisji na piśmie lub ustnie w ciągu 2-ch dni po dniu ustnego lub pisemnego zawiadomienia. Pisemne zawiadomienie uważa się za dokonane z chwilą doręczenia odnośnego pisma interesowanemu lub domownikowi, a w razie ich nieobecności z chwilą złożenia u administratora domu lub sąsiada.

Reklamacje przeciw wpisaniu rozstrzyga właściwa komisja najpóźniej w ciągu 3-ch dni od chwili upływu terminu obrony i bezwzględnie zawiadamia o decyzji osoby zainteresowane.

Od powyższych decyzji nie przysługuje odwołanie.

Po rozstrzygnięciu reklamacji, główna wzgl. obwodowa komisja wyborcza wpisuje dodatkowo wyborców, których prawo wyborcze uznano w postępowaniu reklamacyjnym, i zamyka listę, zaopatrując ją odpowiednią klauzulą oraz podpisami członków.

Listy kandydatów.

§ 15.

Wyborcy mają prawo najpóźniej 25-go dnia, a w miastach liczących do 6.000 mieszkańców najpóźniej 18-go dnia po dniu zarządzenia wyborów zgłaszania na ręce przewodniczącego głównej komisji wyborczej listy kandydatów na radnych. Kandydaci na radnych winni posiadać bierne prawo wyborcze (art. 4 dekretu o wyborach do rad miejskich z dn. 13 grudnia 1918 r.). Liczba kandydatów w listach nie może przewyższać dwukrotnej liczby radnych.

§ 16.

W zgłoszonych listach kandydatów podaje się imię, nazwisko, wiek, zawód i dokładny adres mieszkania każdego kandydata. Nazwiska kandydatów oznacza się kolejno numerami, poczynając od pierwszego w porządku pierwszeństwa do otrzymania mandatu.

Do list kandydatów należy dołączyć oświadczenie każdego kandydata lub wszystkich razem, stwierdzone własnoręcznym podpisem:

- 1) że nie są pozbawieni praw lub ograniczeni w prawach z mocy wyroku sądowego,
- 2) że zgadzają się na zgłoszenie ich kandydatury na danej liście.

W razie braku takiego oświadczenia wykreśla się kandydata z listy.

Jeżeli kandydata zamieszczono na kilku listach, przewodniczący głównej komisji wyborczej za pośrednictwem pełnomocnika listy później zgłoszonej zażąda oświadczenia się kandydata, którą kandydaturę przyjmuje. Jeżeli do 24 godzin kandydat nie oświadczy się ustnie lub pisemnie, skreśla go komisja z tej listy, która później wpłynęła.

§ 17.

Zgłoszona lista kandydatów powinna być podpisana w miastach, liczących:

- do 6.000 mieszkańców conajmniej przez 30 wyborców, wpisanych do list wyborców,
- od 6.000 do 30.000 mieszkańców conajmniej przez 40 wyborców, wpisanych do list wyborców,
- od 30.000 do 60.000 mieszkańców conajmniej przez 50 wyborców, wpisanych do list wyborców,

od 60.000 do 120.000 mieszkańców conajmniej przez 70 wyborców, wpisanych do list wyborców,

od 120.000 do 300.000 mieszkańców conajmniej przez 100 wyborców, wpisanych do list wyborców.

ponad 300.000 mieszkańców conajmniej przez 200 wyborców, wpisanych do list wyborców.

Podpisujący listę winni podać adresy swoich mieszkań.

Śmierć podpisującego, cofnięcie podpisu, albo późniejsza utrata przezeń prawa wyborczego nie powoduje unieważnienia listy.

Za pełnomocnika listy, upoważnionego do porozumiewania się z komisją wyborczą, uważa się osobę, podpisaną na pierwszym miejscu; jako zastępcę pełnomocnika — podpisaną na drugim miejscu.

§ 18.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej wydaje na żądanie pełnomocnika listy, pisemne poświadczenie zgłoszenia listy i złożenia oświadczenia kandydatów, wymienionych w § 16.

Zgłoszona lista kandydatów otrzymuje numer porządkowy w kolejności zgłaszania. Nie oznacza się listy numerem 9.

§ 19.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej bada, czy zgłoszone listy kandydatów odpowiadają obowiązującym przepisom, a o dostrzeżonych brakach i wadach zawiadamia pełnomocnika listy najpóźniej 28-go dnia, zaś w miastach liczących do 6.000 mieszkańców najpóźniej 21-go dnia po dniu zarządzenia wyborów.

Jeżeli pełnomocnik nie usunie braków i wad w ciągu 2 dni po dniu zawiadomienia, główna komisja wyborcza stwierdza nieważność listy w całości, albo nieważność kandydatur, co do których stwierdzono braki i uchybienia, i o decyzji swej zawiadamia pełnomocnika listy. Od tej decyzji nie przysługuje prawo odwołania.

Ustalone w powyższy sposób listy kandydatów nie mogą być zmieniane; natomiast można je wycofać, dopóki nie zostaną ogłoszone (§ 21).

Wybór radnych bez głosowania.

§ 20.

W razie zgłoszenia w terminie przepisany w § 15 tylko jednej ważnej listy kandydatów, względnie w razie uznania za ważną tylko jednej listy kandydatów, głosowanie nie odbywa się, a mandaty przyznaje się tej liście.

W wypadkach, gdy ogólna liczba kandydatów na wszystkich ważnych listach nie przewyższa liczby radnych, którą należy wybrać, głosowanie również nie odbywa się, a radnymi zostają wszyscy kandydaci ze zgłoszonych list.

Ogłoszenie list kandydatów i terminu głosowania.

§ 21.

Najpóźniej na 3 dni przed dniem głosowania główna komisja wyborcza ogłasza, wyjąwszy przypadki przewidziane w § 20, w miastach do 6.000 mieszkańców — przez wywieszenie na budynku urzędowym magistratu, a w innych miastach — plakatami:

- a) listy kandydatów, uznane za ważne (bez podpisów zgłaszających), pod numerami, które tym listom nadano;
- b) dzień i czas trwania głosowania (§ 22);
- c) lokale, w których odbędzie się głosowanie;
- d) treść §§ 24, 28, 35 i 52 niniejszego regulaminu.

§ 22.

Dzień głosowania oznacza główna komisja wyborcza. Głosowanie odbywa się w niedzielę lub w dzień świąteczny, najpóźniej 36-go dnia, a w miastach liczących do 6.000 mieszkańców najpóźniej 29-go dnia po dniu zarządzenia wyborów.

Głosowanie.

§ 23.

Głosowanie odbywa się w lokalu głównej komisji wyborczej, a w razie podziału miasta na obwody głosowania — w lokalach obwodowych komisji wyborczych i trwa bez przerwy od godz. 9 rano do godz. 9 wieczór.

Od chwili rozpoczęcia głosowania aż do chwili obliczenia głosów w lokalu wyborczym powinni być obecni bez przerwy przewodniczący względnie jego zastępca i conajmniej 2-ch członków komisji względnie ich zastępców. W braku tej liczby przewodniczący powołuje osoby piśmienne z pośród obecnych a w liście zapisanych wyborców, wyjąwszy mężów zaufania.

W lokalu wyborczym mogą przebywać mężowie zaufania wyborców, zgłoszeni przez pełnomocników list, po jednym dla każdej komisji oraz ich zastępcy.

Mąż zaufania powinien mieć czynne prawo wyborcze do rady miejskiej danego miasta i okazać przewodniczącemu komisji imienne pismo delegacyjne, wydane przez pełnomocnika danej listy.

§ 24.

W dniu głosowania nie wolno w lokalu wyborczym, w budynku, w którym się ten lokal znajduje, na ulicy i na placu przed wejściem do budynku w promieniu stu metrów wygłaszać przemówień do wyborców, rozdawać kart do głosowania i w jakikolwiek inny sposób agitować.

§ 25.

Przewodniczący komisji czuwa nad zapewnieniem porządku w czasie wyborów zarówno w lokalu wyborczym, jak i przed tym lokalem. Przewodniczący może zarządzić usunięcie z lokalu wyborczego osób, które zakłócają spokój lub naruszają przepisy § 24 oraz może wydawać zarządzenia, zdążające do zapewnienia wyborcom dostępu do lokalu wyborczego i do urny wyborczej.

§ 26.

Celem zapewnienia wykonania zarządzeń przewodniczącego komisji magistrat odda do jego rozporządzenia odpowiednią służbę.

Właściwa komenda policji państwowej powinna na żądanie magistratu wyznaczyć do rozporządzenia przewodniczącego posterunki policyjne.

§ 27.

Przed rozpoczęciem głosowania komisja w obecności mężów zaufania, o ile ci się na czas stawili, stwierdza, czy urna jest próżna, poczem urnę zamyka i opieczętowuje. Od tej chwili aż do ukończenia głosowania urny w żadnym wypadku otwierać nie wolno.

§ 28.

Głosowanie odbywa się za pomocą kart do głosowania.

Karty do głosowania winny być koloru białego i zawierać jedynie wyrażony słowami lub cyframi numer listy kandydatów, na którą wyborca oddaje głos. Znak pisarski, umieszczony obok słowa lub cyfry, nie powoduje unieważnienia karty do głosowania. Numer może być odbity mechanicznie lub pisany.

§ 29.

Karty do głosowania wrzucane są do urny w kopertach, ostemplowanych pieczęcią głównej komisji wyborczej, pod kontrolą jej przewodniczącego.

Wszystkie koperty mają być jednakowej barwy i jednakowego formatu; oprócz stempla koperty nie mogą być oznaczone żadnym znakiem odróżniającym.

Przewodniczący głównej komisji wyborczej dostarcza wszystkim komisjom ostemplowane koperty.

§ 30.

Głosowanie odbywa się w następujący sposób:

Wyborca, podszedłszy do stołu, przy którym czynna jest komisja wyborcza, wymienia swe imię, nazwisko i adres zamieszkania.

Gdy zostanie sprawdzone, że wymienione imię i nazwisko znajduje się na liście wyborców, wyborca otrzymuje kopertę do głosowania, poczem wkłada w nią kartę do głosowania i wręcza przewodniczącemu komisji, który, sprawdzwszy stempel na kopercie, wrzuca ją do urny wyborczej. Jednocześnie członkowie komisji obok nazwisk wyborcy notują w obu egzemplarzach listy oddanie głosu.

Wyborca może oddać głos tylko na jedną z ogłoszonych przez komisję list kandydatów.

Uprawnieni do głosowania członkowie obwodowych komisji wyborczych oddają głos w obwodzie głosowania, w którym pełnią funkcje członków obwodowej komisji wyborczej. Członków tych, o ile nie są umieszczeni w listach wyborców tego obwodu, należy wyszczególnić dodatkowo na końcu odnośnej listy; w liście zaś obwodu zamieszkania należy zaznaczyć, w którym obwodzie dany wyborca, jako członek miejscowej komisji wyborczej, ma prawo oddać głos.

§ 31.

Przewodniczący oraz członkowie komisji mogą zażądać ustalenia tożsamości osoby głosującej. Oprócz tego może każdy członek komisji i każdy mąż zaufania lub jego zastępca wystąpić z zarzutem co do tożsamości osoby wyborcy. Uczynić to jednak mogą, dopóki wyborca nie oddał głosu.

Wyborca nipoświadczający dokumentów, uznanych przez komisję za wystarczające, może się powołać na świadectwo dwóch wiarygodnych świadków. Nazwiska tych świadków będą zaznaczone w protokóle komisji. Od decyzji komisji w sprawie tożsamości wyborcy niema odwołania.

§ 32.

Głosowania przerywać nie wolno. Gdyby, wskutek nieprzewidzianego wypadku, czynności wyborcze były uniemożliwione, komisja wyborcza może przedłużyć godziny głosowania lub odroczyć je do dnia następnego. Zarządzenie takie winno być natychmiast ogłoszone publicznie w sposób, w danym mieście przyjęty.

W razie przerwania głosowania komisja wyborcza opieczętuje akta i urnę wyborczą i odda je na przechowanie przewodniczącemu pod jego osobistą odpowiedzialnością.

Po ponownem podjęciu głosowania należy protokółarnie stwierdzić, czy pieczęcie były nienaruszone.

§ 33.

O godzinie 9-tej wieczorem przewodniczący nakazuje zamknięcie lokalu wyborczego. Odtąd mogą głosować tylko ci wyborcy, którzy w chwili zarządzenia zamknięcia znajdowali się w lokalu, względnie na przestrzeni bezpośrednio przyległej do lokalu. Komisja może także przed godziną 9-tą uznać głosowanie za ukończone, jeśli wszyscy wyborcy, wpisani na listę, oddali swoje głosy.

Obliczenie i ustalenie wyniku głosowania.**§ 34.**

Obliczenia oddanych głosów dokonuje komisja wyborcza zaraz po ukończeniu głosowania. W tym celu przewodniczący otwiera urnę wyborczą, poczem liczy koperty w niej złożone, nie otwierając ich. Jednocześnie ustala się na podstawie notatek w liście wyborców liczbę oddanych głosów.

Gdyby liczba głosujących różniła się od liczby kopert, wyjętych z urny, należy to zaznaczyć w protokóle, podając okoliczności, mogące wyjaśnić przychylną powyższej niezgodności.

Po ukończeniu tej czynności komisja przystępuje niezwłocznie do obliczenia głosów, oddanych na poszczególne listy kandydatów.

W tym celu otwiera jeden z członków komisji kopertę, wyjmując z nich karty i podaje przewodniczącemu. Przewodniczący odczytuje głośno treść karty, poczem oddaje ją wraz z kopertą jednemu z członków Komisji na przechowanie aż do ukończenia obliczenia.

§ 35.

Nieważne są:

- a) karty do głosowania, włożone do koperty, urzędownie nieostemplowanej;
- b) karty koloru oczywiście innego niż biały;
- c) karty do głosowania puste;
- d) karty do głosowania, zawierające wbrew przepisom § 28 dopiski;
- e) karty, niewskazujące na jedną z ważnych list kandydatów.

Z kilku znalezionych w kopercie, prawidłowo wypełnionych i opiewających na tę samą listę kandydatów kart głosowania należy uznać za ważną tylko jedną kartę.

Jeżeli zaś w kopercie znaleziono dwie lub więcej kart głosowania, opiewających na różne listy kandydatów, należy wszystkie znajdujące się w kopercie karty uznać za nieważne.

§ 36.

Dwaj członkowie komisji prowadzą każdy z osobna listę obliczenia głosów, do której wpisuje się głosy, oddane na poszczególne listy kandydatów, w miarę odczytywania treści kart przez przewodniczącego.

Prowadzący listy obliczają oddane głosy. Obie listy obliczenia winny się ze sobą zgadzać i mają być po ukończeniu obliczenia i podpisaniu ich przez wszystkich członków komisji i ewentualnie mężów zaufania dołączone do protokółu.

§ 37.

Karty zakwestjonowane, o których ważności orzekała komisja, oznacza się numerami porządkowymi i dołącza się do protokółu. W protokóle podaje się krótkie powody dla których kartę uznano za ważną lub nieważną. Jeżeliby powodem unieważnienia była wadliwość koperty, dołącza się także kopertę, oznaczwszy ją numerem porządkowym odnośnej karty.

§ 38.

Wszystkie oddane podczas głosowania karty do głosowania niepodpadające pod przepisy § 37, komisja starannie opakuje i opieczętowuje, a na opakowaniu umieszcza napis, wskazujący miasto, względnie obwód głosowania, z którego karty pochodzą.

Osobno opakuje się koperty — z wyjątkiem kopert, o których mowa w art. 37 niniejszego regulaminu.

§ 39.

Po ustaleniu wyników głosowania komisja zestawia:

- a) liczbę osób, uprawnionych do głosowania według listy wyborczej;
- b) liczbę wszystkich oddanych głosów;
- c) liczbę oddanych nieważnych głosów;
- d) liczbę wszystkich oddanych ważnych głosów;
- e) liczbę głosów ważnych, oddanych na poszczególne listy kandydatów.

Protokół podpisują wszyscy obecni członkowie komisji i ewentualnie mężowie zaufania.

§ 40.

Jeżeli głosowanie odbyło się w komisji obwodowej, komisja ta z czynności swych i wyników obliczenia głosów spisuje protokół, w którym uwidacznia nazwiska członków komisji wyborczej i mężów zaufania, godziny rozpoczęcia i ukończenia, względnie przerwania głosowania, wszystkie uchwały komisji z krótkim uzasadnieniem i ważniejsze okoliczności, dotyczące przebiegu głosowania. Protokół ten podpisany przez członków komisji obwodowej i mężów zaufania, o ile są obecni i chcą położyć swój podpis, wraz z zestawieniem wyników głosowania (§ 39) i wszystkimi aktami wyborczymi komisja obwodowa najpóźniej następnego dnia po dniu głosowania przesyła do głównej komisji wyborczej.

§ 41.

Główna komisja wyborcza sprawdza protokoły i obliczenia wyników głosowania wszystkich komisji, przyczem może wezwać przewodniczących obwodowych komisji wyborczych dla udzielenia wyjaśnień.

Główna komisja wyborcza może uchylić decyzję obwodowej komisji o unieważnieniu głosów (§ 37) oraz poprawić błędy arytmetyczne.

Po ostatecznym ustaleniu wyników głosowania we wszystkich komisjach, główna komisja wyborcza zestawia wynik głosowania w całym mieście, a mianowicie:

- a) liczbę osób, uprawnionych do głosowania;
- b) liczbę głosów, oddanych we wszystkich komisjach;
- c) liczbę oddanych nieważnych głosów, według uchwał obwodowych komisji wyborczych;
- d) liczbę oddanych nieważnych głosów, ustaloną ostatecznie przez główną komisję wyborczą;
- e) ostateczną liczbę wszystkich oddanych ważnych głosów;
- f) liczbę głosów ważnych, oddanych na każdą listę kandydatów.

Podział mandatów.**§ 42.**

Po zestawieniu wyników głosowania w mieście, główna komisja wyborcza przystępuje do podziału mandatów między listy kandydatów w sposób następujący:

Ogólną liczbę ważnych głosów, oddanych na wszystkie listy kandydatów, dzieli się przez liczbę mandatów zwiększoną o 1. Otrzymany iloraz bez ułamka jest dzielnikiem wyborczym.

Następnie dzieli się liczbę głosów, ważnie oddanych na każdą listę kandydatów, przez dzielnik wyborczy.

Każda lista otrzymuje tyle mandatów, ile razy dzielnik wyborczy mieści się w liczbie głosów oddanych na daną liczbę, nie uwzględniając ułamków.

Jeżeli po dokonaniu tego podziału pozostają jeszcze mandaty niezajęte, liczbę głosów, jaka pada

na każdą listę kandydatów, dzieli się przez powiększoną o 1 liczbę miejsc, każdej liście przyznanych, a jeżeli nie przyznano jeszcze liście żadnego mandatu — przez 1. Najwyższy uzyskany w ten sposób iloraz wskazuje, której liście przyznać należy pozostały mandat.

W ten sposób postępuje się dalej, aż do rozdzielania wszystkich mandatów.

Gdyby kilka list miało jednakowe prawo do tego samego mandatu, rozstrzyga los.

U w a g a: Sposób rozdziału mandatów między listy kandydatów objaśnia przykład następujący:

Na wszystkie listy oddano razem 1.092 głosów, z tego na listę Nr. 1 — 327, na listę 2 — 589, na listę 3 — 118, na listę 4 — 58 głosów. Miasto wybiera 12 radnych.

Dzieli się ogólną liczbę głosów 1092 przez zwiększoną o 1 liczbę radnych 13 i otrzymuje się iloraz 84 (dzielnik wyborczy).

Przez otrzymany iloraz (84) dzieli się kolejne liczby głosów oddanych na każdą listę, a mianowicie przez 327, 589, 118, 58. Z dzielenia tego otrzymuje lista 1 — 3 mandaty, lista 2 — 7, lista 3 — 1 mandat, a lista 4 mandatu nie otrzymuje. Ponieważ dane miasto wybiera 12 radnych, pozostaje jeszcze jeden mandat niezajęty. Celem stwierdzenia, której liście należy się niezajęty mandat dzielimy kolejno liczby głosów, które padły na poszczególne listy kandydatów, przez powiększone o 1 liczby mandatów tym listom przyznanych, a co do listy 4 przez 1 (327 przez 4 = 81, 589 przez 8 = 73, 118 przez 2 = 59, 58 przez 1 = 58). Niezajęty mandat otrzymuje lista 1, która ma największy iloraz (81). Ostatecznie więc lista Nr. 1 otrzymuje 4 mandaty, lista 2 — 7 mandatów, lista 3 — 1 mandat, razem 12 mandatów.

§ 43.

Radnymi zostaje tyle osób, umieszczonych w kolejnym porządku na każdej liście kandydatów, poczynając od pierwszego nazwiska, ile każdej liście przyznano mandatów.

Kandydaci, którzy mandatu nie uzyskali, są zastępcami radnych według kolejnego porządku nazwisk na liście.

§ 44.

Po dokonaniu rozdziału mandatów główna komisja wyborcza spisuje protokół, w którym należy uwidocznić nazwiska członków głównej komisji wyborczej, i mężów zaufania, wszystkie czynności głównej komisji wyborczej, a w szczególności także czynności dotyczące przebiegu głosowania, o ile głosowanie odbyło się w głównej komisji wyborczej, oraz czynności połączone z obliczeniem wyniku głosowania, a następnie imiona, nazwiska, wiek i zawód wybranych radnych.

Protokół podpisują członkowie komisji i ewentualnie obecni pełnomocnicy. Każdy z nich może zażądać umieszczenia w protokóle swego oświadczenia lub złożyć je osobno.

Odpis protokołu tego główna komisja wyborcza winna bezzwłocznie przesłać władzy nadzorczej I instancji.

§ 45.

Podczas czynności głównej komisji wyborczej przewidzianych w §§ 41 i 42 oraz 44 niniejszego regulaminu, mogą być obecni pełnomocnicy wszystkich list kandydatów i w tym celu przewodniczący obowiązany jest zawiadomić ich o posiedzeniu komisji.

§ 46.

Po ustaleniu wyniku wyborów przewodniczący głównej komisji wyborczej ogłasza w miastach do

6.000 mieszkańców, przez wywieszenie na budynku urzędowym magistratu, a w innych miastach plakatami:

- a) ogólną liczbę oddanych ważnych głosów;
- b) liczbę głosów, uznanych za ważne, oddanych na poszczególne listy kandydatów;
- c) imiona, nazwiska i zawód wybranych radnych;
- d) treść § 48 niniejszego regulaminu.

Protesty wyborcze i unieważnienie wyborów.

§ 47.

Wybory są nieważne:

a) jeżeli zostanie stwierdzone, że w danym okręgu wyborczym dopuszczono się przy wyborach przekupstw, fałszu lub jakiegokolwiek podstępów w rozmiarach, mogących zmienić wynik wyborów;

b) jeżeli wybory przeprowadzone zostały niezgodnie z przepisami niniejszego regulaminu, a popełnione uchybienia mogły wpłynąć na wynik wyborów.

§ 48.

W ciągu 8-miu dni po dniu ogłoszenia wyniku wyborów ma prawo każdy pełnomocnik listy lub czwarta część wyborców, którzy listę podpisali, wnieść protest przeciwko wyborom, z żądaniem unieważnienia wyborów w całości, albo też wyboru poszczególnego radnego.

Protesty przeciwko wyborom wnosi się na piśmie do głównej komisji wyborczej, która w terminie 3-ch dniowym winna je przesłać z odpowiednimi wyjaśnieniami i aktami wyborczymi do władzy, powołanej do rozstrzygania protestów (§ 49).

Protesty przeciw wyborom w miastach niewydziałonych z powiatowego związku komunalnego przesyła główna komisja wyborcza za pośrednictwem władzy nadzorczej I instancji.

Wniesienie protestu przeciwko wyborom wstrzymuje ukonstytuowanie się nowowybranej rady miejskiej.

§ 49.

O ważności wyborów decyduje w pierwszej i ostatniej instancji we wszystkich miastach z wyjątkiem m. st. Warszawy — Wojewoda, a w m. st. Warszawie, Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 50.

W razie unieważnienia wyboru poszczególnych radnych wstępują na ich miejsce kolejno kandydaci z tych samych list.

W razie unieważnienia wyborów w całości zarządza się niezwłocznie nowe wybory. Nowe wybory odbywają się na podstawie tych samych list wyborców, przyczem listy te mogą być przez komisję wyborczą zmienione na skutek uzasadnionych reklamacyj, wniesionych w myśl przepisów niniejszego regulaminu (§§ 13 i 14).

§ 51.

W razie stwierdzenia wadliwości przewidzianych w § 47 władza nadzorcza I instancji może w ciągu dni 30 od dnia doręczenia jej aktów wyborczych unieważnić z urzędu wybór poszczególnych osób, lub całe wybory, przyczem w wypadkach tych należy postąpić w myśl § 50.

Rozwiązanie komisji wyborczych.

§ 52.

W razie niewniesienia protestu przeciwko wyborom w przepisany terminie, główna komisja wyborcza przekazuje wszystkie akta wyborcze przełożone-

mu magistratu do przechowania w archiwum magistratu.

Po uprawomocnieniu się aktu wyborczego komisje wyborcze rozwiązują się.

Przepisy końcowe.

§ 53.

Osoby, winne naruszenia przepisów § 24, jak najmniej dopuszczające się przy wyborach przekupstwa, wymuszenia, fałszu lub jakichkolwiek innych podejść, będą karane w myśl przepisów ustaw karnych.

§ 54.

Koszta, związane z przeprowadzeniem wyborów, ponosi gmina miejska. Magistrat jest obowiązany dostarczyć komisjom wyborczym lokali wraz z potrzebnym urządzeniem oraz sił pomocniczych.

Wszystkie pisma i dokumenty w sprawach wyborczych są wolne od opłat stemplowych.

§ 55.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie przy wszystkich wyborach do rad miejskich, zarządzonych po dniu wejścia w życie niniejszego regulaminu.

§ 56.

Regulamin wyborczy do rad miejskich z dnia 17 grudnia 1918 r. („Mon. Polsk.“ Nr. 232) z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego regulaminu z wyjątkiem przypadków, gdzie wybory zarządzono przed ogłoszeniem niniejszego regulaminu.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Składkowski*

2) Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 15 lutego 1929 r. Nr. 38, poz. 74.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 6 lutego 1929 roku

w sprawie regulaminu wyborczego do rad miejskich w miastach, rządzących się rozporządzeniem Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 roku o wyborach do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 7, poz. 44), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przy wyborach do rad miejskich w miastach, rządzących się rozporządzeniem Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dn. 14 sierpnia 1929 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 12, poz. 99) będzie stosowane rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 maja 1927 roku, zawierające regulamin wyborczy do rad miejskich na obszarze b. Królestwa Kongresowego („Monitor Polski“ Nr. 119, poz. 303), z następującymi zmianami:

1) w § 1-ym słowa: „na obszarze b. Królestwa Kongresowego“ zastępuje się słowami: „w miastach, rządzących się rozporządzeniem Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dn. 14 sierpnia 1919 r. o ustawie miejskiej (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 12, poz. 99)“;

2) w § 4-ym skreśla się słowa: „w m. st. Warszawie — Minister Spraw Wewnętrznych“;

3) w § 15-ym słowa zamieszczone w nawiasach: „art. 4 dekretu o wyborach do rad miejskich z dnia 13 grudnia 1918 r.“ zastępuje się słowami: „art. 6 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich o wyborach tymczasowych do rad miejskich z dnia 25 czerwca 1919 r.“;

4) § 16 ust. 2 pkt. 1 uzupełnia się słowami: „i że przeciwko nim nie zostało wdrożone dochodzenie sądowe o przestępstwa, pociągające za sobą pozbawienie lub ograniczenie praw“;

5) po § 43-im zamieszcza się § 43a o brzmieniu: „Podział mandatów zastępców radnych między poszczególne listy odbywa się przy odpowiedniemu zastosowaniu przepisów § 42 niniejszego regulaminu“;

6) w § 46 po p. c) zamieszcza się pkt. c-1 o brzmieniu: „liczby zastępców radnych, jakie otrzymały poszczególne listy na zasadzie podziału“;

7) w § 49-ym skreśla się słowa: „a w m. st. Warszawie — Minister Spraw Wewnętrznych“;

8) § 56 skreśla się w całości.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; jednocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 25 czerwca 1919 r., ustanawiające regulamin wyborów do tymczasowych rad miejskich (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 7, poz. 48) z wyjątkiem przypadków, gdzie wybory zarządzono przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Stawoj Składkowski.*

ORZECZENIA

Wojewody Wileńskiego

o uznaniu poszególnych lasów za ochronne.

870. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące
o r z e c z e n i e Nr. 290

las maj. Kasperowszczyzna, gm. Gródeckiej, pow. Mołodeczańskiego własność Czesława Gnatowskiego o obszarze 25 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dnia 29. VIII. 1929 r.

L. 8300/L.

871. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące
o r z e c z e n i e Nr. 291

las folw. Karmielany, gm. Polańskiej, pow. Oszmiańskiego własność Ireny, Czesława, Leonarda i Mieczysława Lisieckich o obszarze 23 ha z których 13 ha przyznane za ochronne orzeczeniem z dnia 18 grudnia 1928 r. Nr. 11852/725 uznaje się na dodatkowej powierzchni 10 ha za ochronny co

będzie stanowić razem ochronnego lasu w tym majątku 23 ha.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 31. VIII 1929 r.
L. 8303/L.

872. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 292

las m-ku Wiazyń, gm. Wiazyńskiej, pow. Wilejskiego własność Hipolita Gieczewicza, składający się z obrębów: Wiazyńskiego — 1915,05 ha, Domarnowskiego — 2550,20 ha, Kasuckiego, Sieniszczę i Kraśnego-Boru — 1594,50 ha, Smierdzieje — 800 ha, Jałowego w północno-zachodniej części—336,55 ha i luźno położonych kawałków leśnych — 150 ha uznaje się za ochronny, co razem z przyznanym już za ochronny obrębem Poniatycze na powierzchni 491,70 ha będzie stanowić obszar ochronnych lasów w m-ku Wiazyń — 7838,00 ha.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 28. VIII. 1929 r.
L. 7834/350.

873. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 294

las maj. Ozieryszki gm. Michałowskiej, pow. Święciańskiego własność Bronisława Lipińskiego o obszarze 29,49 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 12. IX. 1929 r.
L. 8231/L.

874. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 296.

las maj. Gierwiaty gm. Gierwiackiej, pow. Wileńsko-Trockiego własność Marji Domejkowej o obszarze 377,09 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 12. IX. 1929 r.
L. 8477/L.

875. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 297

las uroczyska Zamorze, gm. Kozłowszczyzna pow. Postawskiego, własność Włodzimierza Łęskiego o obszarze 143,52 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 12. IX. 1929 r.
L. 8478/L.

876. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 298.

las maj. Dobrowo, gm. Żukojnie, pow. Święciańskiego własność Zygmunta Chomińskiego o obszarze 56,52 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 12. IX. 1929 r.
L. 8484/L.

877. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 505) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 299

las maj. Merecz-Wilkiszki, gm. Turgielskiej, pow. Wileńsko-Trockiego własność Andrzeja Maksimowa o obszarze 34,37 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno dn. 12. IX. 1929 r.
L. 8897/L.

878. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 300

las maj. Dowcewicze w urocz. Wiliszki, gm. Gródeckiej, pow. Mołodeczańskiego własność Wandy Szymkiewiczowej o obszarze 30,00 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 12. IX. 1929 r.
L. 8898/L.

879. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 301

las maj. Starosiele, gm. Polańskiej, pow. Oszmiańskiego, własność Magdaleny Ostoja-Chrostowskiej o obszarze 50,5 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozpo-

rządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 12. IX. 1929 r.

L. 8905/L.

880. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 302

las maj. Bielejce, gm. Przebrodzkiej, pow. Brasławskiego, własność Anny Bouffałowej, o obszarze 99,96 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 12. IX. 1929 r.

L. 8900/L.

881. Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b. art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d. art. 19-go i p. g. art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 303

las maj. Buda II, gm. Nowo-Pohoskiej, pow. Brasławskiego, własność Józefa, Ottona, Rajmunda Rodziewiczów, Jadwigi Rajewiczowej i Janiny Doboszyńskiej o obszarze 49,81 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 12. IX. 1929 r.

L. 8903/L.

882.

REJESTRACJA STOWARZYSZENIA.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 2.VIII.1929 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń Białoruski Związek Zawodowy Nauczycielski w Wilnie. Nr. 1116.

883.

Odebranie debitu pocztowego.

Wileński Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, iż na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 10 maja 1927 r. o prawie prasowym (Dz. U. R. P. 1928 r. Nr. 1 poz. 1) Minister Spraw Wewnętrznych odebrał debity pocztowy oraz zakazał rozpowszechniania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej następujących czasopism:

- 1) „Za rulem“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim,
- 2) „Nasza ziemia“, wydawanego w Uzharadzie w języku ruskim,
- 3) „Litopiś Rewolucji“, wydawanego w Charkowie w języku ruskim,
- 4) „Lesopromyszlennoje dzieło“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim,
- 5) „Na literaturnom postu“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim,

6) „Kino i kultura“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim,

7) „Izobretatiel“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim,

8) „Transportnaja Gazeta“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim,

9) „Czudak“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim,

10) „Połtawskij Sielanin“ wydawanego w Trawieniu w języku ruskim,

11) „Raboczij Narodnago Pitanja“, wydawanego w Moskwie w języku rosyjskim.

b r o s z u r z e :

1) „Ruku Bratom“, wydanej w Kijowie w języku ruskim,

k s i ą ż c e :

1) p. t. „Und Morgen“ Pierre Valmigereta wydanej w Berlinie w języku niemieckim.

d r u k o m :

1) p. t. Prapor Marksiemu, wydanemu w Charkowie w języku ruskim,

2) p. t. „Awangarde“ (Awangardu) wydanemu w Charkowie w języku ruskim.

884.

Przywrócenie debitu pocztowego.

Wileński Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, iż na podstawie art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 10 maja 1927 r. o prawie prasowym (Dz. U. R. P. Nr. 1 poz. 1 z 1928 r.) Minister Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 13 sierpnia 1929 r. przywrócił debity pocztowy czasopismu p. t. „Wola Rossii“, wydanemu w Pradze czeskiej w języku rosyjskim.

885.

Podział administracyjny Województwa Wileńskiego na powiaty i gminy.

(Stan z dnia 1 lipca 1929 roku).

I. Powiat Brasławski
(15 gmin wiejskich):	2. Głębokie
1. Bohiń	3. Hermanowicze
2. Brasław	4. Hołubicze
3. Druja	5. Jazno
4. Dryświaty	6. Łużki
5. Jody	7. Mikołajewo
6. Leonpol	8. Plissa
7. Miory	9. Parafjanów
8. Nowy Pohost	10. Porpliszczce
9. Opsa	11. Prozoroki
10. Plussy	12. Szarkowszczyzna
11. Przebrodzie	13. Zalesie.

Gminy miejskie :

1. Dokszyce
2. Dzisna
3. Głębokie.

III. Pow. Motodeczański

(8 gmin wiejskich i 3 gminy miejskie)

Gminy wiejskie :

1. Bienica
2. Gródek

II. Powiat Dziśnieński
(13 gmin wiejskich i 3 gminy miejskie)

Gminy wiejskie :

1. Dokszyce

3. Kraśne	10. Szemetowszczyzna
4. Lebedziów	11. Święciany
5. Mołodeczno	12. Świr
6. Połoczany	13. Twerecz
7. Radoszkowice	14. Żukojnie.
8. Raków.	

Gminy miejskie:

Gminy miejskie:	1. Nowo-Święciany
1. Mołodeczno	2. Podbrodzie
2. Radoszkowice	3. Święciany.
3. Raków.	

VII. Powiat Wilejski

(13 gmin wiejskich i 1 gmina miejska):

Gminy wiejskie:

Gminy wiejskie:	1. Budśław
1. Dziewieniszki	2. Chocieńczyce
2. Graużyszki	3. Dołhinów
3. Holszany	4. Ilja
4. Krewo	5. Iża
5. Kucewicze	6. Kołowicze
6. Polany	7. Kościeniewicz
7. Smorgonie	8. Krzywicz
8. Soły.	9. Kurzeniec

Gminy miejskie:

1. Oszmiana	10. Wiazyń
2. Smorgonie.	11. Wiszniew
	12. Wojstom
	13. Żodziszki.

V. Powiat Postawski

(11 gmin wiejskich)

1. Duniłowicze
2. Hruzdowo
3. Kozłowszczyzna
4. Kobylnik
5. Łuczaj
6. Miadziół
7. Norzyca (Łasica)
8. Postawy
9. Wołkołata
10. Woropajewo
11. Żośna.

VI. Powiat Święciański

(14 gmin wiejskich i 3 gminy miejskie)

Gminy wiejskie:

1. Daugieliszki	8. Podbrzezie
2. Dukszty	9. Rzesza
3. Hoduciszki	10. Rudomino
4. Kiemieliszki	11. Rudziszki
5. Kołtyniany	12. Soleczniki
6. Komaje	13. Szumsk
7. Łyntupy	14. Třoki
8. Mielegiany	15. Turgiele
9. Podbrodzie	16. Worniany.

Gminy miejskie:

1. Nowa-Wilejka
2. Troki.

IX. Miasto Wilno.

POSTANOWIENIA SĄDU OKRĘGOWEGO
W WILNIE

w przedmiocie zatwierdzenia zajęcia czasopism i plakatów.

886. Dnia 9 sierpnia 1929 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie, Nr. Pr. 90/92 o zatwierdzenie zajęcia 5 różnych plakatów, wobec cech przestępstwa, z art. 129 cz. 1 p. 2 K. K.

z a d e c y d o w a ł:

na mocy art 76 Rozporządzenia Prezydenta

Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowym—zatwierdzić zajęcie, nałożone w dniu 2.VIII. r. b. przez Starostę Grodzkiego w Wilnie na nakłady plakatów.

887. Dnia 17 sierpnia 1929 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora Nr. K. P. 93/29 o zatwierdzenie zajęcia na nakład czasopisma litewskiego Nr. 33 „Vilniaus Rytojus“ z dn. 10 b. m.

z a d e c y d o w a ł:

na mocy art. 76 Rozp. Prez. R. P. z dnia 10.V. 1927 r. o prawie prasowym—zatwierdzić zajęcie nakładu Nr. 33 czasopisma „Vilniaus Rytojus“ z dnia 10.VIII. 1929 r. jako zawierający w treści swej cechy przestępstwa z art. 1 oraz Rozp. Prez. R. P. z dnia 10. maja 1927 r.

888. Dnia 20 sierpnia 1929 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym rozpoznawszy wniosek Prokuratora z dnia 17.VIII. b. r. Pras. 94/29 o zatwierdzeniu zajęcia nałożonego na nakład Nr. 239 czasopisma „Nasza Żyźń“ z dnia 16.VIII. 1929 r., zgodnie z wnioskiem Prokuratora

p o s t a n a w i a:

zatwierdzić zajęcie nałożone przez Starostwo Grodzkie w Wilnie z dnia 16.VIII. 1929 r. na nakład czasopisma „Nasza Żyźń“ Nr. 239 z datą 16 sierpnia 1929 r. wobec cech przestępstwa z art. 2 ust. 3 Rozporz. Prez. Rzeczypospolitej z dnia 10 maja 1927 r. na zasadzie art. 76 Rozp. P. R. z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowym.

889. Dnia 20 sierpnia 1929 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym rozpoznawszy wniosek Prokuratora z dnia 17.VIII. r. b. pras. Nr. 95 29 o zatwierdzenie nałożonego zajęcia na nakład Nr. 185 czasopisma „Dziennik Wileński“ z dnia 14.VIII. 1929 r. zgodnie z wnioskiem Prokuratora

p o s t a n a w i a:

zatwierdzić zajęcie nałożone przez Starostwo Grodzkie w Wilnie w dn. 16.VIII. 1929 r. na nakład Nr. 185 czasopisma „Dziennik Wileński“ z datą 14 sierpnia 1929 r. wobec cech z art. 1 ust. 4 Rozp. Prez. R. P. z dnia 10 maja 1927 r. na mocy art. 76 Rozp. Prez. R. P. z dnia 10 maja 1917 r. o prawie prasowym.

890.

OBWIESZCZENIE Nr. Z-1105/29.

Sąd Okręgowy w Wilnie, I Wydział Cywilny obwieszcza, że decyzją z dnia 23 maja 1929 roku postanowił: ogłosić za upadłą w handlu księgarnię Stowarzyszenia Nauczycielstwa Polskiego—sp. akc. w Wilnie i Kuratorem masy upadłościowej wyznaczyć adwokata Wincentego Łuczyńskiego, zam. w Wilnie przy ul. Mickiewicza Nr. 21 m. 5. Wskutek powyższego wszyscy wierzyciele i dłużnicy upadłej firmy obowiązani są w terminie 4-o miesięcznym od daty wydrukowania niniejszego obwieszczenia w Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości donieść Sądowi Okręgowemu w Wilnie o swoich pretensjach do upadłej firmy i o należnościach, które im przypadają, chociażby terminy płatności ich nie nastąpiły. Spr. Nr. Z-1105/29.

OBWIESZCZENIA SĄDÓW GRODZKICH

w sprawach spadkowych.

891. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Abrama Szejnina, zmarłego dnia 19 września 1918 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenie zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

892. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Heleny Kowalenko, córki Aleksandra, zmarłej 12 października 1908 roku i Franciszka Kowalenko, zmarłego 25 listopada 1919 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nich mienia.

893. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Oktawji-Wiktorji-Cecylji z Radziwiłłowiczów Żeromskiej, primo voto Rodkiewiczowej, zmarłej 10 lipca 1928 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

894. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Bolesława Sienkie-

wicza, syna Kazimierza, zmarłego dnia 31 lipca 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

895. Na zasadzie art. 1401 U.P.C. Sąd Grodzki w Dokszytach, powiatu dziśnieńskiego, wzywa spadkobierców zmarłego w dniu 5 kwietnia 1929 roku mieszkańca wsi Tumiłowicze, gminy dokszyckiej, powiatu dziśnieńskiego, Teodora, syna Michała Kowalowa, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego ogłoszenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po nim spadku we wsi Tumiłowiczach, składającego się z ruchomości i nieruchomości.

896.

OGŁOSZENIE.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Wilnie w dniu 23.IV.29 r. Nr. 194 wciągnięto następujący wpis dodatkowo:

R. H. Sp. 194 II. „Centrala Zakupów Zjednoczonych Spółdzielni w Wilnie — spółdzielnia z odpowiedzialnością udziałami“. Zgłoszono likwidację Spółdzielni. Na likwidatorów powołano zam. w Wilnie: Włodzimierza Ostankowicza — przy ul. W. Pohulanka 14—78 i Józefa Miłakowskiego — przy ul. Moniuszki 33—6.

897.

OBWIESZCZENIE**Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie.**

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Wilnie obwieszcza, że niżej wyszczególnione kolonje po skomasowaniu wywołane zostały do pierwsiastkowego zaprowadzenia hipoteki:

na dzień 16 grudnia 1929 roku.

Kolonje we wsi Dudy, w gminie Daugielskiej, powiecie Święciańskim. N. Hip. 11695.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
4, 9 i 24	53,5709 ha	Taszkun Nikodem
7, 12 i 20	53,6572 ha	Dewejkis Kazimierz
2, 13 i 19	35,7768 ha	Spadkobiercy Trynkuna Kazimierza
1 i 22	38,8272 ha	Kasperowicz Karol
3, 14 i 25	31,6265 ha	Zyrmor Rozalja, Grasylda Wolan c. Aleksandra Woronieckiego.
8	4,957 ha	Weronika Woronecka
6, 11, 15 i 21	31,1592 ha	Błażys Michał
5, 18 i 23	22,2603 ha	Błażys Kazimierz
10, 16, 17 i 26	26,1432 ha	Warnas Michał

Kolonje we wsi Łogowce III, w gminie Mikołajewskiej, powiecie Dziśnieńskim. Nr. Hip. 11694.

Nr. kolonji.	Obszar	Właściciel
1	5,4688 ha	Eljasz Girgiel
2	4,0537 ha	Piotr Girgiel
3	7,1263 ha	Dorota Girgiel i Anna Łyszczykowa
4	13,3200 ha	Konrad Girgiel
5	4,0449 ha	Paweł Girgiel
6	5,2607 ha	Ignacy Miedziela
7	11,8343 ha	Maciej Onoszko
8	8,1403 ha	Bazył Girgiel
9	5,2933 ha	Szymon i Helena Onoszkowie
10	5,9510 ha	Teodor Białozorczyk
11	3,3361 ha	Pelagja i Metody Girgielowie
12	5,4925 ha	Włodzimierz Grydziuszko
13	11,8270 ha	Józef Szarach

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do tych nieruchomości w Kancelarji Wydziału Hipotecznego w Wilnie, Gmach Sądów ul. Mickiewicza Nr. 36, pod skutkami prekluzji, przewidzianymi w art. 153 ust. hip. z roku 1919.

Wilno, dnia 20 sierpnia 1929 r.

Pisarz Hipoteczny (—) L. Sumorok.

898.

SPROSTOWANIA.

W Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 20.VI. 1929 roku Nr. 6 poz. 646 wydrukowano mylnie nazwisko „Raisa Krakowska“ — powinno być „Krokowska“.

W Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim z dnia 20.VII. 1929 roku Nr. 7 poz. 738 wydrukowano mylnie datę śmierci „26-go lipca 1923 r.“—powinno być „26-go maja 1923 roku“.

**OBWIESZCZENIA OKRĘGOWEGO URZĘDU
ZIEMSKIEGO W WILNIE
I POGRANICZNEGO KOMISARZA
ZIEMSKIEGO W WILNIE**

o postępowaniu scaleniowym.

899. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Nowiki, gminy widzkiej, pow. brasławskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 28 marca 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

900. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 4 lipca 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Stasino, gminy wiszniewskiej, pow. wilejskiego na obszarze 78,3781 m². Orzeczenie to zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej w Warszawie dnia 28 stycznia 1929 roku ze zmianami, wyszczególnionymi w p. 1 sentencji tego orzeczenia. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

901. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 22 sierpnia 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Kozły, gminy pliskiej, pow. dziśnieńskiego o obszarze 605,5910 m². Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 6 listopada 1928 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

902. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 1928 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Trypućki, gminy rymszańskiej, pow. brasławskiego na obszarze 167,0514 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

903. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia zaścianku Czewerykinia, gminy rymszań-

skiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

904. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Warniszki, gminy brasławskiej, powiatu brasławskiego o obszarze 118,5162 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16 marca 1929 roku. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

905. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 1928 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Jodesele, gminy widzkiej, powiatu brasławskiego na obszarze 96,4312 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 21 marca 1929 roku. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

906. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Horawki I, gminy słobódzkiej, powiatu brasławskiego na obszarze 51,2580 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 30 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

907. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Borowyje, gminy słobódzkiej, powiatu brasławskiego na obszarze 89,8147 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 29 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

908. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Wiażki, gminy brasławskiej, powiatu brasławskiego na obszarze 69,2768 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 30 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

909. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia zaścianka Łukjańce, gm. słobódzkiej, pow. brasławskiego na obszarze 111,8158 m². Orzeczenie to uprawomocniło się 30 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

910. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia m-ka Rymszany, gminy rymszańskiej, pow. brasławskiego na obszarze 157,8335 m². Orzeczenie to uprawomocniło się 18 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

911. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Taranda I i II i część maj. Bukiszki, wszystko gm. rzeszańskiej, powiatu wileńsko-trockiego na obszarze 199,5045 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w d. 30 marca 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

912. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Saksoniszki, gminy duksztańskiej, powiatu święciańskiego na obszarze 20,6048 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w d. 25 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

913. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Janule, gminy opeskiej, powiatu brasławskiego na obszarze 155,5515 m². Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w d. 20 marca 1929 r. Wobec tego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

914. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1929 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Mosarz, gm. Kozłowszczyzna, pow. postawskiego na obszarze 415,5415 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w d. 29 marca 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

915. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Struniewszczyzna, gminy słobódzkiej, pow. brasławskiego na obszarze 82,4910 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w d. 2 kwietnia 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

916. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia folwarku Ponarka gm. kucewickiej, pow.

oszmiańskiego na obszarze 83,0913 m². Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 3 kwietnia 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

917. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Siołki, gminy dryświackiej, pow. brasławskiego na obszarze 227,2651 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 30 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

918. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Szarny, gm. podbrzeskiej, pow. wileńsko-trockiego na obszarze 242,6870 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 29 marca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

919. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Śmietanowszczyzna, gminy słobódzkiej, pow. brasławskiego na obszarze 86,3720 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 2 kwietnia 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

920. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 lutego 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Plauszkiety, gm. brasławskiej, pow. brasławskiego na obszarze 56,2562 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 30 marca 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

921. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 marca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Pietraszewo vel Bujli, gm. wiazyńskiej, pow. wilejskiego na obszarze 64,0287 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 27 maja 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

922. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemiska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 marca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Grauże, gm. szarkowskiej, pow. dziśnieńskiego na obszarze 171,5537 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 10 czerwca 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

923. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 9 lutego 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 218 ha gruntów nadziałowych należących do gospodarzy wsi Polilejki, 2) około 72 ha gruntów nabytych przez gospodarzy wsi Polilejki w 1926 roku z maj. Włodzimierzowo, własność Włodzimierza Łęskiego (ks. hipot. Nr. 2794), 3) około 22 ha gruntów nabywanych przez gospodarzy wsi Polilejki z tegoż maj. Włodzimierzowo oraz 4) około 23 ha gruntów z państwowego majątku Karolinowo, przeznaczonych decyzją Prezesa Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie z dnia 13 kwietnia 1928 roku na uzupełnienie małopolskich gospodarstw wsi Polilejki, wszystko gm. Kozłowszczyzna, pow. postawskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 2 marca 1929 roku.

924. Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie orzeczeniem z dnia 27 czerwca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze, w składzie: 1) około 344 ha gruntów należących do gospodarzy wsi Krukłe; 2) około 4 ha gruntów państwowych z 9 oddz. Nadleśnictwa Koniawskiego, przekazanych na upelnorolnienie drobnych gospodarstw wsi Krukłe; wszystko gminy koniawskiej, pow. wileńskotrockiego; łącznie o obszarze około 348 ha. Orzeczenie to uprawomocniło się dnia 11 lipca 1929 r.

925. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 14 marca 1929 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Łysa-Górka, gminy leonpolskiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 24 kwietnia 1929 roku. Wobec powyższego Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie ogłasza niniejszym o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

926. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości że orzeczeniem z dnia 19 kwietnia 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 29 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Małe-Kulhaje, 2) około 29 ha gruntów folwarku Małe-Kulhaje własność Hryniewicza Wincentego, 3) około 6 ha gruntów z folwarku Kulhaje własność Drozdowicza Władysława i Bejnarowicza Waclawa, 4) około 10 ha gruntów z folwarku Małe-Kulhaje własność Skarbu Państwa, 5) około 35 ha gruntów z uroczyska Kulhanka własność Skarbu Państwa—wszystko gminy prozorockiej pow. dziśnieńskiego, łącznie na obszarze około 109 ha. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 16 maja 1929 r.

927. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 10 maja 1929 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Masłowszczyzna, gminy mikołajewskiej, powiatu dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 10 czerwca 1929 roku. Wobec powyższego Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie ogłasza niniejszym o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

928. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 10 maja 1919 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Kisielowo, gminy prozorockiej, powiatu dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 18 czerwca 1929 roku. Wobec powyższego Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie ogłasza niniejszym o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

929. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 25 czerwca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 98 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Nowe Grudzinowo, gminy leonpolskiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 31 lipca 1929 roku.

930. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 25 czerwca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 135 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Kapłanowszczyzna, gminy leonpolskiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 30 lipca 1929 roku.

931. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 25 czerwca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 99 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Bredzewo, gminy leonpolskiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 29 lipca 1929 roku.

932. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 25 czerwca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 36 ha gruntów gospodarzy zaścianku Linkowo, gminy leonpolskiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 29 lipca 1929 roku.

933. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 25 czerwca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 92 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Prorwy, gminy leonpolskiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 30 lipca 1929 r.

934. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 25 czerwca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 120 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Boltruki, gminy leonpolskiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 31 lipca 1929 r.

935. Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 25 czerwca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 171 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Borsuki, gminy leonpolskiej, powiatu brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 30 lipca 1929 r.

936. Pograniczny Komisarz Ziemi w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 14 marca 1929 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Onoszki, gminy dołhinowskiej, powiatu wilejskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 18 kwietnia 1929 roku. Wobec powyższego Pograniczny Komisarz Ziemi w Wilnie ogłasza niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

937.

OBWIESZCZENIE OKRĘGOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W WILNIE

o postępowaniu szacunkowym przymusowo wykupywanych majątków.

Wobec niedoręczenia przez Urząd Gminy Gródeckiej, powiatu mołodeczańskiego zawiadomienia Okręgowego Urzędu Ziemi w Wilnie o prawie przysługującym właścicielowi maj. „ur. Zaścianek z maj. Klarymont“ Małachowiczowej w myśl § 13 Rozp. Prez. Rz. (O. U. G. P. Nr. 70 poz. 616) Okręgowy Urząd Ziemi zgodnie z § 13 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 70 poz. 616) i w myśl art. 19 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 90 poz. 706) podaje do publicznej wiadomości, że właściciele, względnie osoby reprezentujące prawa właściciela mogą zgłosić swe żądania zawezwania rzeczoznawców do Okręgowego Urzędu Ziemi w Wilnie w terminie dni 14 od dnia ogłoszenia oraz podać swój ścisły adres, celem powiadomienia przez przewodniczącego Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej o dniu szacunku majątku.

938.

RUCH SŁUŻBOWY

A)

W Urzędzie Wojewódzkim
i w Starostwach Województwa Wileńskiego

za miesiąc sierpień 1929 r.

a) w Urzędzie Wojewódzkim

Przeniesiony w stan nieczynny:

Wacław Makarow, radca wojewódzki—uchwałą Rady Ministrów z dnia 4 lipca r. b.

Przeniesienie w stan nieczynny liczy się od dnia 1-go września 1929 r.

Minister Spraw Wewnętrznych

Przeniósł:

Kazimierza Protassewicz, referendarza VII st. sł. — do Starostwa powiatowego w Postawach ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

b) w Starostwach

Minister Spraw Wewnętrznych

Przeniósł:

Jerzego Niedziałkowskiego, referendarza VII st. sł. w Starostwie powiatowym w Postawach — do Starostwa powiatowego w Oszmianie, ze względów

służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym.

Michała - Stanisława Czarniawskiego, asesora VIII st. sł. w Starostwie powiatowym w Brasławiu— w obręb Województwa Wołyńskiego, na własną jego prośbę.

WOJEWODA

Mianował:

Daniela Wojtkiewicza, praktykanta I kat. X st. sł. w Starostwie Wileńsko-Trockiem — do odwołania referendarzem w VIII stopniu służbowym.

Antoniego Polak-Chmielewskiego, — do odwołania urzędnikiem IX st. sł. w Urzędzie Inwalidzkim przy Starostwie Grodzkiem w Wilnie.

Przeniósł:

Tadeusza Ertmana, prowizorycznego kancelistę XI st. sł. w Starostwie powiatowym w Mołodecznie— do Starostwa powiatowego w Głębokiem, na własną jego prośbę.

Pracownicy kontraktowi

Przyjęci do służby:

Ignacy Łepkowski w charakterze pracownika kontraktowego w VIII gr. upos. w Wydziale Pracy i Opieki Społecznej w Urzędzie Wojewódzkim, na czas od dnia 16 sierpnia do dnia 31 grudnia r. b.

Przedłużony stosunek służbowy:

z Romualdem Hilińskim, kontr. prac. w XI gr. upos. w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Wilnie — do dnia 31 października r. b.

z Heleną Bohdziewiczówną, kontr. prac. XII gr. upos. w Starostwie powiatowym w Świecianach — do dnia 31 grudnia r. b.

z Eugenjuszem Żukowskim, kontr. prac. w XII gr. upos. w Starostwie Grodzkiem w Wilnie — do dnia 31 października r. b.

Zwolnieni:

Bronisława Słezakówna, kontr. prac. w XII gr. upos. w Starostwie powiatowym w Mołodecznie — z dn. 31 sierpnia r. b. na własną jej prośbę.

B)

W Wileńskim Okręgu Skarbowym

za miesiąc sierpień 1929 r.

W Izbie Skarbowej.

Prezydent Rzeczypospolitej

Mianował:

Edwarda Ratyńskiego, inspektora ministerjalnego w V st. sł. w Ministerstwie Skarbu — Prezesem Izby Skarbowej w Wilnie w IV st. sł.

Przeniósł w stan nieczynny:

Jana Maleckiego, dotychczasowego Prezesa Izby Skarbowej w IV st. sł.

Prezes Izby Skarbowej

Przeniósł:

Bronisława Przyjemskiego, kontrolera w IX st. sł. do służby w Kontroli skarbowej przy Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów w Wilejce z siedzibą służbową w Postawach i powierzył pełnienie obowiązków inspektora obwodu kontrolnego na powiat postawski.

W Urzędach I Instancji Minister Skarbu

Przeniósł:

Leonarda Ostrowieckiego, inspektora Kontroli skarbowej w VII st. sł. przy Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilnie do Izby Skarbowej w Brześciu n/Bugiem i powierzył pełnienie obowiązków rewizora akcyzowego.

Józefa Łukaszewicza, praktykanta II kategorii w Kasie Skarbowej w Lidzie w okręgu Izby Skarbowej w Brześciu n/Bugiem, do służby przygotowawczej w Kasie Skarbowej w Wilnie.

Prezes Izby Skarbowej

Mianował:

Szymona Nowickiego, prowizorycznego asystenta rachunkowego w X st. sł. w Kasie Skarbowej w Wilnie — rachmistrzem w dotychczasowym X st. sł.

Podwyższył wynagrodzenie:

Aleksemu Witko, kontraktowemu buchalterowi w I Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Wilnie z wynagrodzeniem 500 zł. miesięcznie — do 600 zł. miesięcznie.

Przeniósł:

Bolesława Landsberga, inspektora Kontroli skarbowej w VIII st. sł. przy Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce, do Kontroli skarbowej przy Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilnie z siedzibą służbową w Wilnie.

Stanisława Leśniewskiego, inspektora Kontroli skarbowej w VIII st. sł. przy Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce, z dotychczasowej siedziby służbowej w Postawach do Wilejki.

Stefana Downara, adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. w Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych na powiat wileńsko-trocki w Wilnie, do II Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych w Wilnie.

Witolda Krzyżanowskiego, sekretarza w X st. sł. w II Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Wilnie, do Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych na powiat wileńsko-trocki w Wilnie.

Dopuścił do służby przygotowawczej:

Jerzego Proszyńskiego, w charakterze praktykanta II kategorii z dn. 22 lipca 1929 r. w I Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Wilnie.

Dopuścił do służby przygotowawczej:

Czesława Barwickiego, w charakterze praktykanta II kategorii z dniem 22 lipca 1929 r. w III Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Wilnie.

Stanisława Kozłowskiego, w charakterze praktykanta II kategorii z dniem 14 sierpnia 1929 roku w Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Mołodecznie.

Marjana Sarneckiego, w charakterze praktykanta II kategorii z dniem 22 sierpnia 1929 r. w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce.

Zwolnił:

Józefa Pohoskiego, sekretarza w X st. służb. w I Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Wilnie, z dniem 31 lipca 1929 r. na własną jego prośbę.

Ignacego Giedrysa, praktykanta II kategorii w Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Wilejce, z dniem 8 sierpnia 1929 r. na własną jego prośbę.

Mieczysława Jankowskiego, praktykanta II kategorii w Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Mołodecznie, z dniem 10 sierpnia 1929 r. na własną jego prośbę.

Alfonsa Szczepczyńskiego, praktykanta II kategorii w Kasie Skarbowej w Wilnie, z dniem 13 sierpnia 1929 r. z powodu powołania do służby wojskowej.

Aleksandra Sulikowskiego, praktykanta II kategorii w Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Głębokiem, z dniem 25 sierpnia r. b. na własną jego prośbę.

Bronisława Dziewałtowskiego-Gintowta, praktykanta II kategorii w Urzędzie Skarbowym podatków i opłat skarbowych w Mołodecznie, z dniem 31 sierpnia 1929 r. na własną jego prośbę.

Zmarł:

Konstanty Szpakowski, komisarz Kontroli Skarbowej w IX st. sł. przy Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce, mający siedzibę służbową w Łużkach, pow. dziśnieńskiego, w dniu 8 sierpnia 1929 r.

C)

W Okręgu Dyrekcji Cei w Wilnie.

Minister Skarbu

Mianował:

Henryka Miszewskiego, inspektora celnego VII st. sł. — Naczelnikiem Wydziału Kontroli Celnej w Dyrekcji Cei w Wilnie w VI st. st.

Przeniósł:

Henryka Miszewskiego, inspektora celnego w VII st. sł. z Departamentu Cei Ministerstwa Skarbu — do Dyrekcji Cei w Wilnie w charakterze kierownika Wydziału Administracyjnego.

Tomasza Krawczyka, poborcę celnego X st. sł. z Urzędu Celnego w Wilnie — do okręgu administracyjnego Dyrekcji Cei w Poznaniu.

Edwarda Żółkiewicza, rewidenta celnego IX st. sł. z okręgu administracyjnego Dyrekcji Cei we Lwowie — do Urzędu Celnego w Wilnie.

Prezes Dyrekcji Cei w Wilnie

Przeniósł:

Piotra Rutkowskiego, adjunkta celnego IX st. sł., Kierownika Urzędu Celnego w Dziśnie — do Zarządu Dyrekcji Cei w Wilnie.

Witolda Butkiewicza, adjunkta celnego IX st. sł. z Urzędu Celnego w Olechnowiczach — do Urzędu Celnego w Dziśnie, w charakterze p. o. Kierownika tegoż Urzędu.

Przyjął:

Józefa Szydłowskiego Ludwika Popiołkowskiego i Władysława Wojcika — na prowizorycznych starszych dozorców celnych w XIII st. sł. do Urzędu Celnego w Wilnie.

Wiktora Kondrasiewicza — na prowizorycznego starszego dozorcę celnego w XIII st. sł. do Urzędu Celnego w Turmoncie.

Władysława Bagińskiego — na prowizorycznego starszego dozorcę celnego w XIII st. sł. do Urzędu Celnego w Oranach.

Józefa Pamulę — na prowizorycznego starszego dozorcę celnego w XIII st. sł. do Zarządu Dyrekcji Ceł w Wilnie.

D)
W sądownictwie
na terenie Województwa Wileńskiego.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej

Mianował:

Adolfa Matusiewicza, sędziego Sądu Okręgowego w Grodnie — sędzią Sądu Apelacyjnego w Wilnie dn. 12 lipca 1929 r.

Kazimierza Kontowtę, sędziego Sądu Okręgowego w Wilnie — sędzią Sądu Apelacyjnego w Wilnie dn. 12 lipca 1929 r.

E)
W Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie
i w Nadleśnictwach na terenie Województwa
Wileńskiego

za miesiąc sierpień 1929 r.

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych
Dyrektor Lasów Państwowych

Awansował:

Jana Fryczkowskiego, prowizorycznego adjunkta leśnego w X st. sł. — do IX st. sł. w dotychczasowym charakterze sł. z dniem 1/VII 1929 r.

Dopuścił do służby przygotowawczej:

Bronisławę Piotrowską, w charakterze praktykanta kancelaryjnego z uposażeniem w/g XII st. sł. z dniem 1/VIII 1929 r.

Przeniósł:

Juljana Kozakowskiego, prowizorycznego rejestratora Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie w X st. sł. do Nadleśnictwa Oszmiańskiego i mianował do odwołania leśniczym biurowym z zachowaniem dotychczasowego st. sł. z dniem 1/VIII 1929 r.

Zwolnił:

Emilję Hordyńską, rejestratora w X st. sł. na podstawie § 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30/XI 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 119 poz. 1079) — z dniem 31/VIII 1929 r.

b) w Nadleśnictwach

Przyjął na służbę kontraktową:

Czesława Brzozowskiego, w charakterze pracownika kontraktowego w X gr. up. do p. o. leśniczego biurowego Nadleśnictwa Inklaryskiego z dniem 16/VII 1929 r.

Przeniósł:

Stanisława Grygielę, kontraktowego pracownika p. o. podleśniczego Nadleśnictwa Trockiego w XI gr. up. do Nadleśnictwa Inklaryskiego do p. o. leśniczego w X gr. up. z dniem 1/VIII 1929 r.

F)

W urzędach ziemskich

za miesiąc sierpień 1929 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie

Przyjęci do służby kontraktowej:

Iwanienko Teodor, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykant meljoracyjny) z wynagrodzeniem według IX grupy uposażeniowej z dn. 4/VII 1929 r.

Pukanow Aleksander, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykanta meljoracyjnego) z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej z dniem 4/VII 1929 r.

Mielnikow Bazyli, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykanta meljoracyjnego) z wynagrodzeniem według XI grupy uposażeniowej z dniem 8/VII 1929 r.

Chojceki Feliks, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykanta meljoracyjnego) z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1/VIII 1929 r.

Schönthaler Adam, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykanta meljoracyjnego) z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 5/VIII 1929 r.

Chmielewski Jan, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykanta meljoracyjnego) z wynagrodzeniem ryczałtowo 150 zł. z dn. 8 VII 1929 r.

Szelkowski Witold, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykanta meljoracyjnego) z wynagrodzeniem ryczałtowo 200 zł. z dn. 1/VIII 1929 r.

Tomaszewicz Kazimierz, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykanta meljoracyjnego) z wynagrodzeniem ryczałtowo 200 zł. z dnia 1/VIII 1929 r.

Illukowicz Wojciech, w charakterze pracownika kontraktowego (praktykanta meljoracyjnego) z wynagrodzeniem ryczałtowo 200 zł. z dn. 1 VIII 1929 r.

Przesunięci do wyższych grup uposażeniowych:

Boudelle Aleksander, pracownik kontraktowy — do IX grupy uposażeniowej z dnia 1/VIII 1929 r.

Zwolnieni:

Galięki Wacław, pracownik kontraktowy (praktykant mierniczy) pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 200 zł. z dniem 25/VIII 1929 r. wobec zakończenia praktyki.

Szelkowski Witold, pracownik kontraktowy (praktykant meljoracyjny) pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 200 zł. z dniem 31/VIII 1929 r. wobec zakończenia praktyki.

Chmielewski Jan, pracownik kontraktowy (praktykant meljoracyjny) pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 150 zł. wobec zakończenia praktyki.

Gontarezuk Leon, pracownik kontraktowy (dozorca meljoracyjny) XII grupy uposażeniowej z dn. 31/VIII 1929 r. na własną prośbę.

Mieczyski Olgierd, pracownik kontraktowy XII grupy uposażeniowej z dnia 31/VIII 1929 r. wobec wygasnięcia umowy.

Illukowicz Wojciech, pracownik kontraktowy (praktykant meljoracyjny) pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 200 zł. z dnia 31/VIII 1929 r. wobec zakończenia praktyki.

Tomaszewicz Kazimierz, pracownik kontraktowy (praktykant meljoracyjny) pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 200 zł. z dn. 31/VIII 1929 r. wobec zakończenia praktyki.

Powiatowe Urzędy Ziemskie

Przyjęci do służby kontraktowej:

Chądzyńska Stefanja, w charakterze pracowniczki kontraktowej P. U. Z. w Oszmianie z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dnia 6/VIII 1929 r.

Kiersnowski Zygmunt, w charakterze pracownika kontraktowego w P. U. Z. w Głębokiem z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dnia 26/VIII 1929 r.

Hrynkiewicz Bronisław, w charakterze gońca P. U. Z. w Wilejce z wynagrodzeniem według XVI grupy uposażeniowej z dnia 1/VII 1929 r.

Zwolnieni ze służby kontraktowej:

Chądzyńska Stefanja, pracowniczka kontraktowa w P. U. Z. w Oszmianie X grupy uposażeniowej z dn. 19/VIII 1929 r. wobec wygaśnięcia umowy.

G)

W Miejscowym Urzędzie Miar w Wilnie

za miesiąc sierpień 1929 r.

Dyrektor Głównego Urzędu Miar

Przedłużył stosunek służbowy:

z Albertem Żebrowskim, czas. urzęd. kontraktowym w X gr. up., zawierając umowę służbową na okres bezterminowy od dnia 1 sierpnia 1929 r.

H)

W Wileńskim Okręgu Poczt.-Telegraficznym

za miesiąc lipiec 1929 r.

W Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie

Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie

Przeniósł:

Stanisława Grychowskiego, urzędnika w X st. sł. do Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Antoniego Mitrofanoffa, asystenta w XI st. sł. z urzędu pocztowego Baranowicze 2 do Dyrekcji.

Piotra Kircuna, ekspedjenta XII gr. up., Cyprjana Łoźnikowa, pocztyljona XIV gr. up. i Mikołaja Janowskiego, kontraktowego pocztyljona XIV gr. up. z Dyrekcji — do Składu Materiałów Pocztowych w Wilnie.

Przyjął do służby kontraktowej:

Kamillę Pawlikowską, w charakterze kontraktowej urzędniczki XI st. sł. od dn. 15 lipca 1929 r.

W Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

za miesiąc lipiec 1929 r.

Prezes Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie

Mianował:

Adolfa Trzaskę, kierownika oddziału urzędu II kl. w VIII st. sł. z urzędu poczt. Wołkowysk I — naczelnikiem urzędu III kl. w Wilejce.

Wincentego Biernackiego, asystenta w X st. sł. z urzędu poczt. Stołpce I — kierownikiem urzędu V kl. w Daugieliskach.

Martę Marję Downar-Zapolską, praktykantkę w XI st. sł. z urzędu poczt. Wilno I — asystentką w X st. sł. z jednoczesnym przeniesieniem do Składu Materiałów pocztowych.

Przeniósł:

Jana Borysiewicza, kontrolera w VIII st. służb., z urzędu poczt. Wilejka — do urzędu poczt. Pińsk.

Mieczysława Zdyba, naczelnika urzędu IV kl. w IX st. sł. — na stanowisko st. asystenta z urzędu poczt. Postawy do urzędu poczt. Głębokie.

Mojżesza Osińskiego, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Kosów Pol. do urzędu pocztowego Święciany.

Jana Dulko, kierownika urzędu poczt. VI kl. — z urzędu poczt. Leonpol do urzędu poczt. V kl. w Dziewieniszkach.

Aleksandra Wyrwicza, kontraktowego kierownika urzędu w XII st. sł. — z urzędu poczt. Dziewieniszki do urzędu poczt. Leonpol.

Michała Kniżewskiego, asystenta w X st. sł. — z Bydgoszczy do urzędu poczt. Wilno I.

Aleksandra Ulewicza, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Wilno I do Bydgoszczy.

Kazimierza Krzyszkowskiego, Asystenta w X st. służb. — ze Składu Materiałów Poczt. do urzędu pocztowego Wilno I.

Józefa Wicherka, kierownika urzędu V kl. w X st. sł. — na stanowisko p. o. naczelnika urzędu do urzędu poczt. Postawy.

Stanisława Okulicz-Kozaryna, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Głębokie do urzędu poczt. Nowo-Święciany.

Aleksandrę Kostecką, asystentkę w X st. sł. — z urzędu pocztowego. Nowo-Święciany do urzędu poczt. Wilno I.

Jadwigę Rodziewiczową, kontraktową urzędniczkę XII st. sł. — z urzędu poczt. Święciany do urzędu poczt. Kosów Poleski.

Aleksandra Klukiewiczza i Stanisława Urbanowicza, pocztyljonów XIV gr. uposaż. — z urzędu poczt. Wilno I do Składu Materiałów pocztowych w Wilnie.

Michała Szumatowicza, pocztyljona XIV gr. upos. — z urzędu poczt. Wilno I do urzędu poczt. Wilno 10.

Jana Zaborowskiego, prowizorycznego woźnego XV gr. uposaż. — z urzędu poczt. Wilno 10 do urzędu poczt. Wilno 1.

Dopuścił do służby przygotowawczej:

Piotra Stołychwo, w charakterze praktykanta w XII st. sł. w urzędzie poczt. Dukszty od dnia 17 lipca 1929 r.

Stefana Minkowskiego, w charakterze prowizorycznego woźnego XV gr. uposaż. w urzędzie pocztowym Wilno I od dnia 1 lipca 1929 r.

Konrada Ilcewicza, Konstantego Pietkiewiczza i Aleksego Kołpińskiego, w charakterze prowizorycznych monterów XIV gr. uposaż. w zarządzie technicznym Wilno od dnia 1 lipca 1929 r.

Pawła Juchniewiczza, w charakterze prowizorycznego montera XIV gr. upos. w urzędzie poczt. Nowo-Święciany od dnia 1 lipca 1929 r.

Zwolnił ze służby:

Rajmunda Żminkowskiego, kierownika urzędu VI kl. w X st. służb. z urzędu poczt. Koziany na własną prośbę z końcem lipca 1929 r.

Tadeusza Grottela, praktykanta w XII st. sł. z urzędu poczt. Dzisiaj na podstawie art. 46 Tymczasowych przepisów służb. dla urzędników państwowych z końcem lipca 1929 r.

Józefa Polakiewicza, prowizorycznego woźnego XV gr. uposaż. w urzędzie poczt. na podstawie art. 46 Tymczasowych przepisów służb. dla urzędników państw. w końcem lipca 1929 r.

Przeniósł w stan spoczynku:

Jana Manowskiego, starszego podurzędnika X gr. uposaż. w urzędzie poczt. Wilno I z końcem lipca 1929 r.

Bartłomieja Kozakowskiego i Andrzeja Zimowca, ekspedjentów XII gr. uposaż. w urzędzie poczt. Wilno I z końcem lipca 1929 r.

Antoniego Macutkiewicza, Józefa Klementowicza i Piotra Kudriawcewa, starszych pocztyljonów XIII gr. uposaż. w urzędzie poczt. Wilno I z końcem lipca 1929 r.

Przyjął do służby kontraktowej:

Włodzimierza Zjawnego, w charakterze kontraktowego urzędnika XII st. sł. w Składzie Materjałów pocztowych od dn. 1 lipca 1929 r.

Konstantego Pupkiewicza, w charakterze agenta pocztowego w Porpliszczach od dn. 7.VII 1929 r.

Eugenję Czerniawską, w charakterze agenta pocztowego w Wierzchniu k/Dzisy od dn. 6.VII.29 r.

Zygmunta Raweckiego, w charakterze agenta pocztowego w Połowie od dn. 20.VII 1929 r.

Paulinę Komorowską, w charakterze agenta pocztowego w Onżadowie od dn. 1.VII 1929 r.

Zwolnił ze służby kontraktowej:

Michała Januszkiewicza, kontraktowego urzędnika XI st. sł. w urzędzie poczt. Dukszty z dniem 10 lipca 1929 r.

Konstantego Pupkiewicza, agenta pocztowego w Wierzchniu k/Dzisy z dniem 5.VII 1929 r.

Adama Chmielewskiego, agenta pocztowego w Perszukście z dniem 13 lipca 1929 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY**OGŁOSZENIE****Kasy Chorych m. Wilna.**

L. dz. 1653.

Na zasadzie zarządzenia Okręgowego Urzędu Ubezpieczeń w Warszawie z dnia 4.IX. 1929 roku Nr. 12303/IV, Zarząd Kasy Chorych m. Wilna niniejszem podaje do wiadomości wyborców, że termin wyborów do Rady Kasy Chorych m. Wilna, rozpisanych ogłoszeniem z dnia 1.VII. 1929 roku L. dz. 8284/29 na dzień 29 września 1929 r., został przez Okręgowy Urząd Ubezpieczeń w Warszawie odroczony aż do dalszych zarządzeń urzędu.

(—) Dr. Klott

(—) A. Zasztowt

w/z Dyrektora.

Przewodniczący Zarządu.

Wilno, 6 września 1929 r.

KOMUNIKAT**o zagubieniu pieczęci urzędowych i odznak sołtysowskich.**

W dniu 14 maja r. b. skradziona została w biurze folw. Henrykowo w pow. leszczyńskim, wojew. poznańskim pieczęć urzędowa okrągła z napisem na obwódce „Obszar dworski Antoniny, powiat Leszno”, w środkowym polu znajdował się napis: „Henrykowo”.

W m-cu sierpniu r. b. zaginęły odznaki sołtysowskie sołtysów: 1) wsi Ignaców i Weronika, gminy Zelów, powiatu Łaskiego i 2) kolonji Leśnica, gminy Czołowo, powiatu Kolskiego. Wymienione miejscowości leżą w wojew. łódzkim.

Pieczęć wymieniona oraz odznaki sołtysowskie zostały unieważnione.

OGŁOSZENIE**o obowiązujących taksach w szpitalach miejskich.**

Magistrat m. Wilna podaje do wiadomości obowiązujące taksy w szpitalach miejskich z dniem 1 września 1929 r.

Spital Zakaźny — dla wszystkich chorych 4 zł.

Spital św. Jakóba — chorzy miejscowi 6 zł., zamiejscowi 6 zł. 50 gr.

Spital Sawicz — chorzy miejscowi 5 zł., zamiejscowi 5 zł. 60 gr.

Spital Żydowski — chorzy miejscowi 6 zł. 50 gr., zamiejscowi 7 zł.

Spital dla Dzieci — chorzy miejscowi 6 zł., zamiejscowi 6 zł. 50 gr.

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach w Wilnie.

1. Sergjusz Soroko — ul. Borowa 4. Zgub. zaświadczenie komisji poborowej wyd. przez Referat wojskowy przy Magistracie w Wilnie.

2. Jan Aduckiewicz — Krzywe Koło 15 m. 4. Skradziony dowód osobisty Nr. 2606 wyd. w marcu 23 r. przez Starostwo w Baranowiczach oraz książka wojskowa wyd. w marcu 23 r. przez P. K. U. w Baranowiczach.

3. Ignacy Aramowicz — ul. Świerkowa Nr. 14 m. 1. Zgub. książka wojskowa wyd. przez P. K. U. w Wilnie.

4. Zelman Gelpej — ul. Nikodemka 2—1. Zgub. numer autobusu Nr. 38117 wyd. 6 lipca 1929 r. przez Okręgową Dyрекcję Robót Publicznych w Wilnie.

5. Paweł Mackiewicz — ul. Kowieńska. Zgub. książka wojskowa roczn. 1902 wyd. przez P. K. U. w Wilnie.

6. Hipolit Połujański—Raduńska 80—6. Skradziona książka wojskowa Nr. 65721 wyd. w roku 1923 przez P. K. U. w Wilnie.

7. Henryk Korybski — Ogórkowa 2b. Skradziony akt uznania obywatelstwa wyd. przez Starostwo Grodzkie.

8. Władysław Burczyk — ul. Kalwaryjska 50. Zgub. legitymacja wyd. za Nr. 464 w roku 1928 przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

9. Józef Sznitman—ul. Piłsudskiego 6—3. Zgub. dowód osobisty Nr. 339/9160/V 26 r. wyd. przez Starostwo w Mołodecznie.

10. Michał Drozdowski—ul. Witoldowa Nr. 30. Zgub. dowód rejestracyjny samochodu osobowego Nr. 14202 Nr. dor. 45 wyd. przez Referat Samochodowy przy Okr. Dyr. Robót Publiczn.

11. Roman Kongiel — ul. Wileńska 26—7. Zgub. poświadczenia obywatelstwa Nr. 17765/II, wyd. 20 października 1924 r. przez Komisarza Rządu na m. Wilno.

12. Wiktorja Żemajtis — ul. Wilkomińska 1. Zgub. dowód osobisty Nr. 16040 wyd. przez Starostwo Grodzkie w Wilnie.

13. Leonard Jankowski — ul. Potok 19—1. Zgub. karta urlopową wyd. przez 3 P. A. C. w roku 1929.

14. Władysław Małow — ul. Mętna Nr. 44. Zgub. dowód osobisty Nr. 4331/4309 wyd. przez Starostwo Grodzkie.

15. Julja Urbanowiczówna—ul. Konarskiego 9. Skradziono zaświadczenie obywatelstwa wyd. w roku 1928 przez Gminę Dokudowską zatwierdzone przez Starostwo Lidzkie.

16. Witold Rakowski—ul. Kominy 24. Zgub. dowód osobisty Nr. 8137 wyd. przez Starostwo Grodzkie.

17. Bazyli Tierentjew — ul. Lwowska 57/2. Zgub. dowód osobisty Nr. 2826 wyd. przez Komisarza Rządu w Wilnie.

18. Jan Jeremin — ul. Dzielna 17—3. Zgub. dowód osobisty Nr. 7130/4980 wyd. przez Starostwo Grodzkie w Wilnie.

19. Hipolit Hajdukiewicz — ul. Piłsudskiego 37—38. Zgub. książka wojskowa roczn. 1902 Nr. 1300 wyd. przez P. K. U. w Wilnie.

20. Czesław Kremer—ul. Senatorska 25. Zgub. pozwolenie na prowadzenie autobusu nie wyłączając pojazdów przeznaczonych do użytku publicznego wyd. przez Okr. Dyr. Robót Publicznych w Wilnie Nr. 442.

21. Emilja Rejhord — ul. Dębowa (Zwierzyniec). Zgub. karta rejestracyjna wyd. w kwietniu 1929 r. przez Starostwo Grodzkie.

22. Hipolit Jankowski—ul. Filarecka 36. Zgub. dowód osobisty Nr. 24156/1929 r. wyd. przez Starostwo Grodzkie w Wilnie.

23. Izaak Azgud — ul. Niemiecka 12 m. 2. Zgub. zaświadczenie komisji poborowej z dnia 2 maja 1929 r. wyd. przez Komisję poborową w Wilnie.

24. Teodor Bogomołow—ul. Wiosenna 6a—2. Zgub. plenipotencja generalna wyd. w kwietniu roku 1914 na imię Zenaidy Bogomołowej przez Teodora Bogomołowa.

25. Ilja Gordon — ul. Niemiecka Nr. 3. Zgub. dowód osobisty Nr. 3179 D.O.26. wyd. przez Komisarza Rządu na m. Wilno.

26. Stefan Protassewicz — ul. Makowa 11. Zgub. pozwolenie na broń 1928/Br. Nr. książki 090151 wyd. w dniu 3/VII 29 r. na rewolwer syst. „Browning“ wyd. przez Star. Grodzkie oraz zaświadczenie odroczenia służby wojskowej Nr. 451/w.k.

wyd. 2/VII 29 r. przez Referat Wojskowy przy Starostwie Grodzkim.

27. Lejzer Mizerec — ul. Św. Jańska 6. Zgub. książka wojskowa Nr. 416 sp. 23 r. wyd. przez P. K. U. w Wilnie oraz paszport zagraniczny Nr. 481/12094/27. wyd. przez Starostwo Grodzkie w Wilnie.

28. Waclaw Niewiarowicz—ul. Antokolska 102. Zgub. dowód osobisty Nr. 8394/VIII p.s. 24 r. wyd. przez Starostwo Grodzkie w Wilnie.

29. Władysław Gintowt — Antokolska 51 m. 10. Zgub. książka wojskowa wyd. przez P. K. U. w Wilnie.

30. Józef Miedziunas—ul. Mickiewicza 4 m. 2. Zgub. pozwolenie na broń Nr. 412/Br. książka Nr. 89808 25/III. 29. wyd. przez Komisarza Rządu na m. Wilno, upoważnienie Min. Reform Rolnych na prowadzenie robót mierniczych wyd. przez Min. Reform Rolnych oraz legitymacja wyd. przez Wileńską Dyрекcję P. K. P.

31. Oszer Jaszuner — ul. W. Pohulanka 1. Zgub. świadectwo przemysłowe wyd. przez Izbę Skarbową w Wilnie.

32. Lejba Jankielewicz — ul. Wielka 18—8. Zgub. dowód osobisty Nr. 1232/87 wyd. 7/I 1924 r. przez Starostwo Grodzkie w Wilnie oraz zaświadczenie od P. K. U. w Wilnie.

33. Rejza Aronowicz—ul. Zygmuntowska 26/21. Zgub. dowód osobisty Nr. 105545 wyd. przez Starostwo Grodzkie.

poza Wilnem.

1. Napoleon Kurkianiec — wieś Ażusina gm. Widzka. Zgub. książka wojskowa roczn. 1900 wyd. przez P. K. w Święcianach.

2. Piotr Łąski—wieś Łąskie gm. Jodzka. Zgub. książka wojskowa roczn. 1895 wyd. przez P. K. U. w Święcianach.

3. Marek Szendo — wieś Turczany gm. Mikołajewska pow. Dziśnieński. Skradziona książka wojskowa roczn. 1901 i karta mobilizacyjna wydana przez D-two 3 pułku Szwoleżerów.

4. Władysław Gasiul — Ruskie-Wierzby Nr. 9. Zgub. książka poborowa tytoniu wyd. 17/VII 1929 r. przez Urząd Skarbowy w Wilnie.

5. Józef Wiszniewski—fol. Żyngi. Zgub. książka wojskowa roczn. 1899 wyd. przez P.K.U. w Wilnie.

6. Stefanja Wirszylłówna — Landwarowo ulica Kościelna Nr. 10. Zgub. legitymacja Nr. 348 wyd. 10.VIII. 1926 r. przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wilno.

7. Jadwiga Toczyłowska—folw. Toczyłowo gm. Mejszagolskiej. Zgub. dowód tożsamości konia wyd. przez gminę Mejszagolską w roku 1927.

8. Samuel Karpel—m-ko Holszany pow. Oszmiański. Zgub. dowód osobisty Nr. 6198 wyd. przez Starostwo Oszmiańskie.

9. Anna Wiśniewska—Łużki pow. Dziśnieński. Zgub. legitymacja urzędowa Nr. 1988 wyd. dnia 15/II 1923 roku przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

10. Franciszek Andrzejewski — folw. Ślimiany gm. Grauzyszki. Zgub. książka wojskowa roczn. 1891 wyd. przez P. K. U. Wilno.

11. Uljan Wasiljew — maj. Kliszeniszki gm. Smołweńskiej pow. Brasławskiego. Zgub. książka wojskowa roczn. 1899 wyd. przez P. K. U. Święciany oraz dowód osobisty wyd. w r. 1923 przez Starostwo Brasławskie.

12. Kazimierz Mieszkiello — wieś Lachowicze gm. Hoduciszki pow. Święciański. Skradziona książka wojskowa roczn. 1892.

13. Stanisław Odachowski — Landwarów Wileńska 4. Zgub. legitymacja osobista Nr. 912, karta mobilizacyjna Nr. 20 wyd. przez D. O. K. Nr. III oraz legitymacja na Krzyż Walecznych Nr. 1435.

14. Morduch Izygzon — m. Radoszkowicze, pow. mołodeczański. Zgub. karta rejestracyjna rocznik 1909 wyd. przez Magistrat m. Radoszkowicze.

15. Urząd Gminy Jodzkiej — poczta Jody. Skradziony dowód tożsamości konia serja „D” Nr. 571233 wyd. na imię Bazyla Cytowicza.

16. Hieronim Sartanowicz — folwark Podkawierniszki, gm. Rudomińska. Zgub. książka wojsk. wydana przez P. K. U. w Wilnie, deklarację Banku Rolnego oraz metrykę ślubu.

17. Antoni Jurewicz — Nowo-Wilejka, fabryka Mozera. Zgub. prawo jazdy szoferskie Nr. 194, dowód osobisty Nr. 35/33/8 p. 23 r. wydany przez

Starostwo Grodzkie oraz książka wojskowa wyd. przez P. K. U. w Wilnie.

18. Ignacy Jewdokimow — m. Oszmiana, ul. Piłsudskiego 49. Skradziona książka wojskowa rocznik 1894 wyd. przez P. K. U. w Wilnie.

19. Bernard Jacyno — maj. Olszew, poczta Olszew, woj. Wileńskie. Zgub. karta mobilizacyjna Nr. 428 wyd. przez P. K. U. w Święcianach.

20. Mojżesz Apsalmowicz — m. Mołodeczno, ul. Piłsudskiego 8. Zgub. książka wojskowa rocznik 1890 wyd. przez P. K. U. w Białymstoku.

21. Maciej Żyngiel — wieś Jawniuny, gminy Mejszagolskiej. Zgub. dowód tożsamości konia serja „D” Nr. 526420.

22. Franciszek Selmanowicz — wieś Szyszki, gm. Kobylnia. Zgub. książka wojskowa wyd. przez P. K. U. w Święcianach.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 1. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 10 — 12 rano.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do „Dziennika Wojewódzkiego” instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj.

Prenumerata wynosi: roczna — 18 zł., półroczna — 9 zł., kwartalna — 4 zł. 50 gr. Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za wiersz milimetry jednoszpaltowy — 30 gr., o zagubionych dokumentach — 2 zł. 50 gr., w sprawie osób zaginionych — 10 zł., handlowe i przemysłowe — 3 zł.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł. 50 gr.

